

Advies nr. 23/2008 van 11 juni 2008

Betreft: Voorontwerp van wet houdende oprichting van de authentieke bron van voertuiggegevens (A/2008/011)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ("*Richtlijn 95/46/EG*");

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna "*WVP*"), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Heer Minister van Mobiliteit ontvangen op 19 februari 2008;

Gelet op het feit dat de Commissie, spijs verzoek van 19 maart 2008, 26 maart 2008, 3 april 2008 en 14 april 2008, niet tijdig in het bezit werd gesteld van alle noodzakelijke stukken¹ om de bestaande gegevensstromen in kaart te brengen die zullen worden onderworpen aan het voorliggende voorontwerp;

Gelet op het verslag van de voorzitter;

Brengt op 11 juni 2008 het volgend advies uit:

---

¹ met name de door de FOD Mobiliteit afgesloten protocakkoorden

I. INLEIDING

---

1. Ingevolge de beslissing van de Ministerraad van 23 juni 2006 verzocht de Heer Minister van Mobiliteit de Commissie op 25 juli 2006 om advies over een voorontwerp van wet houdende de oprichting van een authentieke bron van voertuiggegevens (hierna "*het eerste voorontwerp*").

2. De Commissie verleende advies met nr. 42/2006 op 18 oktober 2006 over het eerste voorontwerp.

3. Bij schrijven van 12 februari 2008 verzocht de Minister van Mobiliteit de Commissie om opnieuw advies uit te brengen over een gewijzigde versie van het voorontwerp van wet houdende de oprichting van de authentieke bron van voertuiggegevens (hierna "*het tweede voorontwerp*").

4. De Commissie stelt vast dat de bevoegde Minister in het tweede voorontwerp de problematiek van de oprichting van een authentieke bron van voertuiggegevens verder heeft uitgediept, onder meer rekening houdend met een aantal vaststellingen en risico's die de Commissie heeft geformuleerd in haar advies 42/2006.

II. INHOUD VAN HET VOORONTWERP

---

1 Doelstelling van het voorontwerp

5. De doelstelling van het tweede voorontwerp is identiek aan de doelstelling die reeds werd vermeld in het advies nr. 42/2006: een afdoende wettelijke basis voorzien voor de geplande hervorming van de verwerking "*repertorium van voertuigen*". Deze verwerking is thans nog een mainframetoepassing die beheerd wordt door de dienst inschrijving voertuigen van het Directoraat-Generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de FOD Mobiliteit en Vervoer (hierna de "*DIV*"). Het K.B. van 20 juli 2001² is de actuele reglementaire basis voor deze verwerking, aangevuld met diverse protocolakkoorden die tussen de DIV en diverse diensten werden afgesloten (zie hierna onder randnummer 30 en volgende).

---

² Koninklijk besluit betreffende de inschrijving van voertuigen, B.S., 8 augustus 2001.

2 Beheer van de Authentieke bron - wettelijke opdracht beheersdienst

6. Het voorontwerp richt een nieuwe gegevensbank op, de "*Authentieke Bron van Voertuiggegevens*"³, hierna kortweg de "*authentieke bron*". Deze gegevensbank wordt geplaatst onder het beheer van het Directoraat-Generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de FOD Mobiliteit en Vervoer, hierna de "*Beheersdienst*".

7. De Commissie merkt op dat, ingevolge randnummer 17 van het advies 42/2006⁴ volgende wettelijke opdracht⁵ werd verwoord in artikel 4 van het voorontwerp: "*de authentieke Bron (zorgt voor de registratie, het opslaan in het geheugen, het beheren en het ter beschikking stellen van de gegevens betreffende de voertuigen en hun eigenaar en bepaalt de plaats van bewaring van die gegevens in overeenstemming met de bepalingen van de huidige wet en de wettelijke of reglementaire bepalingen die de oorspronkelijke verzameling van de in artikelen 6 en 7 bedoelde gegevens toelaten door de diensten aangewezen krachtens artikel 11*".

3 Hoofddoelstellingen van de verwerking "Authentieke bron"

8. Uit de artikelen 4 en 19 (tweede lid) van het voorontwerp blijkt dat een hoofdonderscheid moet worden gemaakt tussen enerzijds "*taken van openbare dienst*" die het voorontwerp nastreeft en anderzijds een restcategorie die kan worden omschreven als "*het toelaten van gebruik buiten het netwerk, al dan niet tegen betaling*". Beide hoofddoelstellingen worden hierna onderzocht.

3.1. Taken van openbare dienst :

9. De (hoofd)doelstellingen die onder de "*taken van openbare dienst*" kunnen vallen zijn niet duidelijk in het voorontwerp omschreven, maar werden reeds in het eerste advies door de Commissie opgesomd. De Memorie van Toelichting geeft een aantal voorbeelden die illustreren dat gebruik van de gegevens in het strafrechtelijke en fiscale domein worden beoogd, bovenop de

³ Persbericht van de Ministerraad dd. 23 juni 2006 betreffende de opsporing van voertuigen

⁴ Luidend als volgt : "*Wat de wettelijke opdracht betreft van de authentieke bron had kunnen worden bepaald dat de authentieke bron zorgt voor de registratie, de opslag en de mededeling van de informatiegegevens betreffende voertuigen en de plaats van bewaring van de dossiers over deze voertuigen in de diverse administraties, teneinde enerzijds de betrekkingen tussen de administraties en de betrokken personen te vergemakkelijken en de betrouwbaarheid van de gegevensuitwisseling tussen administraties op te voeren, en teneinde anderzijds het hergebruik van de gegevens toe te laten conform de richtlijn 2003/98/EG, de WVP en de procedure vermeld in artikel 8 van het voorontwerp.*"

⁵ Er werd immers in artikel 4 bepaald dat de "*de authentieke Bron (zorgt voor de registratie, het opslaan in het geheugen, het beheren en het ter beschikking stellen van de gegevens betreffende de voertuigen en hun eigenaar*". Er werd eveneens bepaald dat de authentieke bron "*de plaats (bepaalt) van bewaring van die gegevens in overeenstemming met de bepalingen van de huidige wet en de wettelijke of reglementaire bepalingen die de oorspronkelijke verzameling van de in artikelen 6 en 7 bedoelde gegevens toelaten door de diensten aangewezen krachtens artikel 11*".

controle op de naleving van de reglementering betreffende de mobiliteit en het vervoer⁶. In artikel 4 van het voorontwerp⁷ worden verder nog een aantal deeldoelstellingen opgesomd die neerkomen op het vervullen van voormelde taken van openbare dienst op efficiëntere en klantvriendelijker wijze dan actueel mogelijk is via de mainframetoepassing van het DIV. Het gaat om volgende deeldoelstellingen:

- de traceerbaarheid invoeren van voertuigen vanaf de dag van hun constructie of van hun invoer op het Belgisch grondgebied tot de dag van hun vernietiging of van hun uitvoer⁸;
- op elk ogenblik de identificatie van hun eigenaar toe te laten;
- de betrouwbaarheid van de gegevensuitwisselingen tussen de verschillende diensten te vergroten;
- de betrekkingen tussen deze (diensten) en de betrokken personen te vergemakkelijken.

3.2. Mededeling buiten het netwerk, al dan niet tegen betaling

10. Het tweede lid van artikel 19 stelt dat "*elke mogelijke mededeling buiten het netwerk*" kan aanleiding geven tot een vergoeding die wordt vastgesteld door de Koning. Het gaat hier duidelijk niet om de uitoefening van taken van openbare dienst. De doelstelling die men met dergelijk gebruik van gegevens uit de authentieke bron kan of mag nastreven is niet bepaald.

4 Bestaand en gepland toezicht

11. Het bestaan van afdoende externe controle op de gegevensstromen die via de authentieke bron worden verricht achtte de Commissie in haar eerste advies essentieel teneinde de conformiteit van de verwerkingen met de WVP en de Richtlijn 95/46/EG te kunnen garanderen.

12. Bovenop de controlebevoegdheid van de Commissie vereist elke elektronische gegevensstroom via het DIV vandaag een machtiging van het reeds ingerichte Sectoraal comité voor de Federale Overheid (hierna "*FO*"). Desondanks ontving de Commissie tot op heden slechts drie aanvragen, die

---

⁶ Volgens de memorie van toelichting zijn "*de verwachte winsten*" "*breder, ze betreffen eveneens: de strijd tegen de autocriminaliteit; de samenwerking met de politie en de gegevensuitwisseling in het kader van de Schengen- en Eucaris verdragen; de periodieke technische keuring van de voertuigen; de controle op de weg van vrachtwagens en autocars; de strijd tegen het fenomeen van niet-verzekerde voertuigen; een betere kennis van het voertuigenpark en van zijn evolutie; de autofiscaliteit; de strijd tegen de kilometerfraude; de verbetering van de dienstverlening aan de burgers en de ondernemingen voor wat betreft de inschrijving en de goedkeuring van de voertuigen.*"

⁷ zoals verder toegelicht in de Memorie van Toelichting

⁸ De memorie van toelichting bepaalt bij artikel 5 dat de inschrijving in de authentieke Bron van elk voertuig gebouwd, geassembleerd of ingevoerd in België evenals de toekenning van een uniek identificatienummer de onontbeerlijke basisvoorwaarden zijn om de traceerbaarheid van het voertuig mogelijk te maken.

tot op heden werden beoordeeld in de twee beraadslagingen FO nrs. 02/2007 van 7 februari 2007⁹ en 05/2007 van 21 maart 2007¹⁰. Het gaat om beoordelingen van de aanvragen van Stad Brugge en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders. Het voorontwerp bevestigt niet de bestaande bevoegdheid van het Sectoraal comité voor de Federale Overheid, en verwijst evenmin naar de bestaande praktijk van de dienst DIV om de modaliteiten van de gegevensuitwisseling te regelen in protocolakkoorden. Het risico op strijdigheid van de administratieve protocolakkoorden met de eventuele weigeringen of de voorwaarden in publieke beraadslagingen is nochtans niet denkbeeldig. De betrokken administraties en diensten dienen uiteraard de beraadslagingen te respecteren.

13. Het voorontwerp vertrouwt de externe controle toe aan een nieuw sectoraal comité, op te richten binnen de schoot van de Commissie: het "*Sectoraal comité Mobiliteit en Vervoer*". Het nieuwe sectorale comité wordt volgens artikel 28 van het voorontwerp belast met volgende taken:

"1 *toezien op de naleving van de WVP en elke nuttige aanbeveling aan zijn toepassing formuleren.*"

"2 *oplossingen voorstellen om de geschillen op te lossen die hun worden voorgelegd.*"

3 toegang verlenen tot de gegevens van de Bron bedoeld in artikel 16§1 (via voorafgaande machtiging).

4 bijwerken van het in artikel 18 bedoelde kadaster dat de uitwisseling tussen de diensten van de andere gegevens dan deze die in de Bron zijn opgenomen inventariseert (zie verder onder de bespreking van artikel 18)

5 een adviserende bevoegdheid. Hoewel artikel 28 van het voorontwerp¹¹ bepaalt dat een adviesprocedure is voorzien in geval van de artikelen 6, § 4, 7, § 2, en 18, blijkt een adviesprocedure ook voorzien onder de artikelen 10, lid 2 en 16, § 2, 17 van het voorontwerp.

5 Verwerkte gegevens

14. Uit het voorontwerp blijkt dat de authentieke bron zou bestaan uit twee luiken, elk met een eigen type gegevens en een eigen functie. De gegevens in het eerste luik (vermeld in artikel 6 van het voorontwerp) zijn directe persoons- en voertuiggegevens: zij vervullen de functie van

⁹ Beraadslaging betreffende de Aanvraag van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders tot het verkrijgen van een machtiging om de gerechtsdeurwaarders toegang te verlenen tot het repertorium van de voertuigen van het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer voor de identificatie van de natuurlijke of rechtspersonen die retributies verschuldigd zijn voor het parkeren van voertuigen.

¹⁰ Beraadslaging betreffende de Aanvraag van de Stad Brugge voor een machtiging om mededeling te verkrijgen van gegevens van de Dienst Inschrijving Voertuigen van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer met het oog op een behoefteanalyse in verband met parkeeraccommodatie.

¹¹ Dat stelt dat dit advies dient te worden verleend "*binnen de dertig dagen van zijn aanhangigsmaking door de beheersdienst, de adviezen bedoeld in artikelen 6§4, 7§2, 18, tweede lid aan de Koning overmaken. Het gebrek van advies genomen binnen die termijn stemt overeen met een positief advies van het sectoraal comité op het door de beheersdienst geformuleerde voorstel naar aanleiding van de invoering van zijn adviesaanvraag.*"

6 ieder jaar, op de eerste dag van de gewone zitting, verslag uitbrengen over de vervulling van zijn opdrachten gedurende het afgelopen jaar en het richten, met in bijlage het kadaster bedoeld in artikel 18, aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de Wetgevende Kamers en de minister die de politiele van de mobiliteit en het vervoer onder zijn bevoegdheid heeft."

"*authentieke bron*". De gegevens uit het tweede luik van de authentieke bron zijn verwijzingsgegevens die een repertorium- of verwijzingsfunctie vervullen. Dit is vergelijkbaar met een mengeling van de bestaande modellen van deze van enerzijds het Rijksregister (hierna RR) of de Kruispuntbank voor ondernemingen (KBO) en anderzijds het model van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid (hierna KSZ). Nieuw is dat men in eenzelfde verwerking verschillende gegevenstypes wenst te herbergen; enerzijds een gegevensbank met inhoudelijke gegevens (RR, KBO), anderzijds een register met verwijzingsgegevens (KSZ)¹². Beide luiken van de authentieke bron worden hierna toegelicht.

5.1. Terminologie : dubbele betekenis van het woord "*Repertorium*"

15. Het voorontwerp gebruikt de term repertorium in twee verschillende betekenissen, wat verwarring kan scheppen. Enerzijds wordt in artikel 7 § 1 van het voorontwerp de term repertorium in zijn betekenis van **gegevensrepertorium** gebruikt, een betekenis die reeds wordt gebruikt in artikel 6 § 1 van het K.B. van 20 juli 2001. Hier wordt de algemene betekenis van repertorium in het gewone taalgebruik als zaakregister gebruikt. Anderzijds wordt de term repertorium ook gebruikt in de betekenis van **verwijzingsrepertorium**¹³. In het gegevensbeschermingsrecht van de KSZ¹⁴ heeft repertorium doorgaans deze tweede betekenis. De Commissie gebruikt hierna de term "*functie van verwijzingsrepertorium*" in plaats van de term "*repertorium*".

5.2. Omschrijving van de te verwerken gegevens

16. In het tweede voorontwerp werd slechts gedeeltelijk de optie genomen om de reeds gekende en beoogde gegevens die deel uitmaken van de authentieke bron in het voorontwerp op te sommen. Worden niet vermeld : de inhoudelijke zaakgegevens die bij K.B. zouden worden vervolledigd (artikel 6, § 4 van het voorontwerp) en het type zaakgegevens dat beschikbaar kan worden gesteld in het netwerk (artikel 7 § 2 van het voorontwerp), buiten de types gegevens die wel in artikel 7, § 1 worden vermeld. Voor alle duidelijkheid volgt hierna een schematisch overzicht van de gegevens die wel dan niet omschreven staan in het voorontwerp.

¹² Repertorium wordt reeds bijgehouden door de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ)

¹³ Zie de Verwijzing naar "*beschikbaarheid van typegegevens in het netwerk*" in artikel 7 § 1 van het voorontwerp. De Memorie van toelichting vermeldt bij artikel 7 dat "*De authentieke Bron is geen gegevensrepertorium dat de repertoria bestaande in de verschillende diensten van de Bron vervangt maar moet de bestanden die deze gegevens vervatten identificeren en de dienst die toegang wenst te verkrijgen door te verwijzen naar de beheerder van de gegevens*". Deze stelling is in tegenspraak met artikel 6 dat wel een functie van gegevensrepertorium voorziet voor een aantal vermelde gegevenscategorieën.

¹⁴ Volgens de website van de KSZ (http://ksz.fgov.be/nl/mission/mission_4.htm) is het "*verwijzingsrepertorium van de Kruispuntbank (...) geen gegevensbank met inhoudelijke gegevens. Het bevat enkel verwijzingen, per sociaal verzekerde, naar de instellingen waar dossiers worden bijgehouden en de soorten gegevens die daarin beschikbaar zijn. Het geeft tevens aan welke gegevens door welke instellingen van sociale zekerheid mogen worden verkregen vanuit het netwerk.*"

5.2.1. Gegevens verwerkt in het eerste luik van de authentieke bron

5.2.1.1. Gegevens die worden omschreven

17. Uit de artikelen 5 en 6 van het voorontwerp blijkt dat het eerste luik van de authentieke bron de volgende gegevens zal bevatten :

- het unieke identificatienummer van het voertuig. Volgens de memorie van toelichting gaat het om het chassisnummer (motorvoertuig) of het kadernummer (bromfiets of motorfiets);
- de inschrijvingsdatum van het voertuig;
- de technische specificaties vermeld in het gelijkvormigheidsattest van het voertuig;
- het nummer van het proces-verbaal van goedkeuring of van het EG — goedkeuringsformulier van het voertuig en het nummer van het gelijkvormigheidsattest van het voertuig;
- de identificatiegegevens van de eigenaar van het voertuig, natuurlijke of rechtspersoon;
- de (eventuele) schrappingdatum van het voertuig;
- de (eventuele) reden van schrapping van het voertuig.

5.2.1.2. Nog onbepaalde gegevens

18. Artikel 6, § 4 van het voorontwerp voegt hieraan toe dat gegevens bijkomend kunnen worden vermeld bij Koninklijk Besluit, na advies van het Sectoraal comité. De optie van voorafgaand advies werd wel gevolgd.

5.2.2. Gegevens verwerkt in het tweede luik van de authentieke bron (verwijzingsfunctie naar "*bijkomende gegevens die in het netwerk beschikbaar (moeten) zijn*").

5.2.2.1. Verwijzingsgegevens die worden omschreven

19. Het tweede luik van de authentieke bron zou volgende informatie bevatten:

- de naam van de dienst waar bijkomende voertuiggegevens worden bewaard;
- de beschikbare typegegevens in het netwerk met betrekking tot de reglementering mobiliteit en het vervoer die het voorontwerp opsomt¹⁵.

---

¹⁵ Worden vermeld : 1 de inschrijving van het voertuig in uitvoering van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen en het koninklijk besluit van 8 januari 1996 tot regeling van de inschrijving van de commerciële platen voor motorvoertuigen en aanhangwagens.

2 de afgifte van het identificatieverslag van het voertuig, van het keuringsbewijs, eventueel van het tweedehandsrapport en elke andere formaliteit bedoeld in het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de motorvoertuigen en hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen.

5.2.2.2. Nog onbepaalde verwijzingsgegevens

20. De bijkomende gegevens die in het netwerk beschikbaar (moeten) zijn worden niet allen omschreven in het voorontwerp. Artikel 7, § 2 voorziet de mogelijkheid om bijkomende gegevens die beschikbaar moeten zijn in het netwerk te bepalen bij Koninklijk Besluit, zonder te verduidelijken voor welke doeleinden en voor welke dienst of ontvanger deze gegevens wel zouden moeten beschikbaar zijn.

6 Bepaling van de bestaande en mogelijke gegevensleveranciers voor de authentieke bron en het netwerk

6.1. Gegevensleveranciers die worden omschreven :

21. Het voorontwerp omschrijft in haar artikelen 33 en 35 een beperkt aantal gegevensleveranciers in de private sector zoals de wagenconstructeurs¹⁶, de eigenaar-exporteur¹⁷ en de regionale vernietigingscentra¹⁸. Een aantal gegevensleveranciers vandaag enkel in protocolakkoorden wordt vermeld, zoals FEBIAC die bijvoorbeeld optreedt als gegevensleverancier van technische voertuiggegevens aan het DIV¹⁹, en de gemiddelde CO2 emissiewaarden door particuliere voertuigen worden niet omschreven.

3 de uitvoering van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake voertuigen.

4 de uitvoering van de wet van 11 juni 2004 tot beteugeling van bedrog met de kilometerstand van voertuigen.

5 de uitvoering van het artikel 48 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg.

6 het signalement van gezochte voertuigen met inbegrip van deze door de politie uitgevoerd in het kader van de internationale politiesamenwerkingsakkoorden.

7 de afgifte van het vernietigingsbewijs van het voertuig door een regionaal erkend vernietigingscentrum.

8 de uitvoering van het reglement EG nr. 2913/92 van 12 oktober 1992 van de Raad tot vaststelling van het communautaire douanewetboek, van zijn toepassingsreglementen evenals van zijn bijzondere bepalingen en de uitvoering van het koninklijk besluit van 23 november 1965 houdende codificatie van de wettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

¹⁶ Volgens artikel 33 van het voorontwerp is elke Belgische of buitenlandse fabrikant die een productie-eenheid van voertuigen gelegen op Belgisch grondgebied heeft, verplicht om de voerhuigen die hij produceert onmiddellijk na hun vertrek van de montagelijin in te schrijven in de authentieke Bron.

¹⁷ Artikel 35 van het voorontwerp bepaalt dat "*Iedere natuurlijke of rechtspersoon die een nieuw voertuig of een tweedehandsvoertuig waarvan hij eigenaar is exporteert, verplicht is om de inschrijving hiervan te laten schrappen in de authentieke Bron naar aanleiding van de uitvoering van de douaneformaliteiten*".

¹⁸ Artikel 35 preciseert eveneens dat Elke erkende instantie voor de vernietiging van de voertuigen verplicht is om over te gaan tot de schrapping in de authentieke Bron van de inschrijving van het voertuig waarvan hij de vernietiging uitgevoerd heeft.

¹⁹ Annex 4 bij protocolakkoord van 29 juli 2003. Het gaat om gegevens die op het kentekenbewijs dienen voor te komen ingevolge het K.B. van 20 juli 2001 en de Richtlijn 1999/37/EG.

6.2. Onbepaalde gegevensleveranciers

22. In artikel 11 van het voorontwerp²⁰ wordt verwezen naar een aantal diensten die wel als gegevensleverancier worden aangeduid, maar waarvan hun hoedanigheid verder niet wordt toegelicht. De doeleinden zijn niet opgegeven.

6.3. Coördinatiecomité

23. Hoewel artikel 26 van het voorontwerp de oprichting van een coördinatiecomité voorziet waarin de verschillende gegevensleveranciers zullen vertegenwoordigd zijn, zijn de soorten gegevensleveranciers in het voorontwerp zelf niet volledig omschreven.

7 Onbepaalde gebruikers / ontvangers van gegevens uit de authentieke bron

7.1. Onbepaalde diensten

24. Het Hoofdstuk II (artikelen 13 tot en met 20) van het voorontwerp regelt de toegang en het gebruik van de gegevens uit de authentieke bron. Opvallend is dat het voorontwerp nergens de mogelijke categorieën van ontvangers of gebruikers van de gegevens voldoende omschrijft, dus evenmin de identiteit, hoedanigheid en/of machtiging die bepaalde personen binnen deze diensten dienen te hebben om toegang te kunnen krijgen tot de authentieke bron. Daarentegen worden deze elementen vandaag wél vermeld in een aantal protocolakkoorden (zie randnummer 37). De artikelen 13, 14 en 16 alinea 2 spreken echter enkel van "*de diensten*".

25. Een aantal bestaande of mogelijke categorieën van gebruikers worden reeds expliciet vermeld in de bestaande reglementering (onder meer) van het repertorium van voertuigen, of kunnen uit deze reglementering en eerdere adviezen van de Commissie worden afgeleid zoals

- de politiediensten (expliciet vermeld in artikel 6 § 2, 17° van het K.B. van 20 juli 2001);
- de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie van de FOD Economie ("*ADSEI*") (voorheen het "*Nationaal instituut voor de Statistiek*", vermeld in artikel 6 § 2, 8° van het K.B. van 20 juli 2001);
- de steden en de gemeenten, in het bijzonder hun gemeenteontvangers die krachtens artikel 136 van de Gemeentewet, tot taak hebben om, alleen en onder hun verantwoordelijkheid, de ontvangsten van de gemeente te innen waaronder de parkeerheffingen²¹.

---

²⁰ Volgens artikel 11 van het voorontwerp "*wijst de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit, (...) de diensten aan die belast zijn, met betrekking tot de categorie van voertuigen die Hij aanduidt en volgens de functionele verdeling die Hij vaststelt, met de unieke inzameling en het actualiseren van de gegevens bedoeld in artikelen 6 en 7*"

26. De meerderheid van de bestaande gebruikers van DIV gegevens wordt echter niet hernomen. Zij worden vandaag enkel in protocolakkoorden met naam genoemd (zie randnummer 30).

7.2. Personen die gegevens al dan niet tegen betaling kunnen gebruiken

27. Het tweede lid van artikel 19 voorziet dat "*elke mogelijke mededeling buiten het netwerk*" kan aanleiding geven tot een vergoeding die wordt vastgesteld door de Koning. Welke ondernemingen of personen al dan niet in aanmerking komen om aldus mededeling te krijgen van welke gegevens uit de authentieke bron en tegen welke voorwaarden (andere dan de betaling) wordt niet gepreciseerd. Dit artikel wordt hierna besproken.

III. ALGEMEEN ONDERZOEK

-----

1 Toepasselijkheid WVP

28. De Commissie acht de WVP toepasselijk op de authentieke bron gelet op het feit dat de authentieke bron de identificatiegegevens van de eigenaar van het voertuig (onder meer natuurlijke personen) zal bevatten. Overigens, in haar adviezen met nrs. 42/2006 van 18 oktober 2006 over het eerste voorontwerp en "*Car Pass*"²², wees zij reeds op de toepasselijkheid van de WVP gezien de verwerking van unieke identificatienummers zoals het chassisnummer²³ toelaat om wagengegevens te koppelen aan natuurlijke personen.

2. Onderzoek van de bestaande gegevensstromen via het DIV

29. Het voorontwerp wenst een afdoende wettelijke basis te voorzien voor de geplande hervorming van de verwerking ("*repertorium van voertuigen*"). Het mag derhalve worden verwacht dat deze

---

²¹ Zie het Advies eigen beweging nr. 37/2003 van 28 augustus 2003 betreffende de toegang tot het repertorium van de voertuigen van het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer voor de identificatie van de natuurlijke of rechtspersoon die belastingen of retributies verschuldigd is inzake het parkeren van voertuigen.

²² Advies 15/2006 van 14 juni 2006 betreffende het ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de medewerking aan de vereniging belast met de registratie van de kilometerstand van voertuigen.

²³ De Commissie stelde in overweging 28 van het "*Car-Pass*" advies nr. 15/2006 "*hierbij (is het) vooral van belang dat het chassisnummer, in tegenstelling tot andere voertuigkenmerken zoals het kilometeraantal, geen neutraal objectgegeven is dat door de dienst DIV wordt verwerkt. In de praktijk gaat het immers om een identificatienummer dat een unieke opbouw en codering heeft en normaal gesproken constant is doorheen de levensduur van de wagen. Dankzij de unieke opbouw van het chassisnummer leent het nummer zich uitstekend voor de koppeling van externe gegevensbestanden, waarbij dit nummer vaak aan een persoon zal kunnen worden toegerekend, hetzij de eigenaar of de kentekenhouder.*"

hervorming een degelijke wettelijke basis voorziet voor alle bestaande gegevensstromen via het DIV, die hierna worden onderzocht.

2.1. Bestaande protocolakkoorden

30. De bestaande praktijk van gegevensuitwisselingen via het DIV staat momenteel vooral beschreven in ongepubliceerde protocolakkoorden (zie ook de kritiek op deze akkoorden in de randnummers 34 en 62). Bevraging van de DIV leert dat diverse diensten vandaag een machtiging hebben gekregen tot gebruik van persoonsgegevens, soms op basis van een protocol- of samenwerkingsakkoord. Soms is er ook sprake van een administratieve praktijk bovenop de reglementaire basis in het K.B. van 20 juli 2001. Concreet verklaarde de DIV op 27 maart 2008 dat zij akkoorden heeft met volgende actoren (*).

De publieke sector waaronder:

- publieke vervoersmaatschappijen zoals TEC, de Lijn en STIB / MIVB;
- de steden en gemeenten;
- de Waalse regio, voor fiscale doeleinden en vervoersdoeleinden (SRWT), de Société Régionale Wallonne de Transports) en het Waalse MET (Ministère de l'Équipement et des Transports), onder meer voor de inning van de Waalse radiotaks en de eco-taks (artikel 6 § 2, 2° en 14° van het Koninklijk Besluit van 2001);
- het Brussels instituut voor Milieubeheer (IBGE-BIM), voor de opsporing, vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven inzake het leefmilieu²⁴;
- het Federaal Planbureau (*);
- de Federale Politie, voor taken van gerechtelijke politie (artikel 6 § 2, 1° van het K.B. van 20 juli 2001) (*);
- het Economisch en sociaal comité van de Europese Commissie;
- de Directie Protocol en Veiligheid van de FOD buitenlandse zaken (*);
- de FOD Financiën (*);
- de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie van de FOD Economie ("ADSEI") van de FOD Economie (voorheen het "*Nationaal instituut voor de statistiek*") (*);
- de Kanselarij van de eerste Minister²⁵ (artikel 6 § 1, 18° K.B. van 20 juli 2001 op basis waarvan de DIV papieren lijsten van houders van "*A-platen*" opstelt);
- de Nationale Kamer van de deurwaarders (*)

---

²⁴ Op basis van de Ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven inzake leefmilieu. Hier is sprake van een telefonisch "*principeel akkoord*" op basis van een verzoek van de dienst BIM dd. 27 maart 2003.

²⁵ De Kanselarij bevestigde de Commissie bij schrijven van 6 juni 2008 dat tot op vandaag geen enkel protocol de gegevensstroom met de DIV regelt.

De private sector waaronder :

- Assuralia (*);
- FEBIAC, die de belangen van wagenconstructeurs en wagenimporteurs verdedigt;
- de VZW GOCA (groepering van erkende ondernemingen voor autokeuring en rijbewijs) voor de technische keuring (artikel 6 § 2, 13 K.B. van 20 juli 2001).

Een bijzondere vorm van gegevensuitwisseling vormt de inschrijving via de toepassing WeBDIV. Hier heeft de DIV met twee ondernemingen een overeenkomst afgesloten om deze ondernemingen toe te laten voertuigen on line in te schrijven bij de DIV.

(*) Ondanks verzoeken tot mededeling van alle akkoorden op basis van de wettelijke onderzoeksbevoegdheid van de Commissie aan de FOD Mobiliteit en Vervoer op 19 maart 2008, 26 maart 2008, 3 april 2008 en 14 april 2008, kon niet tijdig worden nagegaan of de Commissie in het bezit werd gesteld van een kopie van alle protocolakkoorden. Het is bijvoorbeeld nog de vraag of de hiervoor met (*) aangeduide "*akkoorden*" geen formeel akkoord zijn, doch enkel berusten op een administratieve praktijk zoals het circuleren van papieren lijsten (bvb Kanselarij).

31. Het gaat hierbij vaak om ondertekende templates (modeldocument) (steden en gemeenten), soms meer uitgewerkte akkoorden (bvb FEBIAC), of enkel ontvangen brieven van een aanvrager die door de DIV mondeling werden bevestigd (bvb BIM).

32. Op lokaal vlak zijn er ook (concessie-)overeenkomsten afgesloten tussen diverse steden en gemeenten en anderzijds private parkeerbedrijven waarbij gegevensoverdrachten geregeld worden. De Commissie behoudt zich het recht voor om deze lokale akkoorden buiten het kader van dit advies te beoordelen in het licht van de WVP.

2.2. Problemen van de bestaande protocolakkoorden

33. Hoewel de Commissie niet in staat werd gesteld om alle problemen en alle akkoorden tijdig in kaart te brengen, lijkt het duidelijk dat de bestaande praktijk van de gegevensuitwisseling via het DIV op basis van protocolakkoorden wordt belast door verschillende problemen.

34. Ten eerste hebben een aantal van deze akkoorden, langs de zijde van de DIV²⁶, geen duidelijke **wettelijke basis** in de wet van 1965. De finaliteit van de gegevensuitwisseling staat niet altijd in het K.B. van 20 juli 2001. Onderzoek leert dat de gegevensuitwisseling voornamelijk doch niet exclusief gebeurt voor de doeleinden die vermeld staan in artikel 6, § 2 van het K.B. van 20 juli 2001. Hoe kan een administratie via protocolakkoorden buiten het bestaande reglementaire kader gegevens aan derden overmaken? Bij wijze van voorbeeld verwijst de Commissie naar het actuele protocolakkoord dd. 29 juli 2003 tussen FEBIAC en DIV, dat is afgesloten zonder verwijzing naar enige duidelijke reglementaire basis voor alle doelstellingen die in het protocolakkoord vermeld staan. Zo worden de doelstellingen voor de gegevensuitwisselingen van DIV aan FEBIAC actueel in annex 2 omschreven als redenen van "*veiligheid*" (terugroepen wagens met technische defecten), "*economische redenen*" (dienst naverkoop concessionarissen), "*reglementaire redenen*" (inbreuk op exclusiviteitsvoorwaarden bij distributie wagens) en "*fiscale redenen*" (controle inning BTW). Het is de Commissie onduidelijk hoe de eerste drie doeleinden kunnen worden gevonden in het K.B. van 20 juli 2001. Het is ook de vraag of het vierde doeleinde wel valt binnen de door het K.B. beoogde doeleinden

35. **Transparantie** bij inmengingen in de persoonlijke levenssfeer is, zoals gekend, een van de voorwaarden die wordt opgelegd door artikel 8 EVRM. De administratieve akkoorden zijn, door hun niet-publiek karakter, tot op heden niet onderworpen aan enige politieke of rechterlijke controle via parlementair debat of rechterlijke toetsing. Tot op heden is de Commissie ook geen precedent²⁷ bekend waarbij een belanghebbende met succes toegang verzocht tot voormelde akkoorden op basis van de wet openbaarheid van bestuur 11 april 1994. Hoewel administratieve akkoorden een legitiem instrument kunnen zijn, zullen hun essentiële bestanddelen afdoende moeten worden geregeld in het voorontwerp (zie verder onder randnummers 54 en 56).

36. Opvallend is tenslotte dat de grote meerderheid van de akkoorden **weinig tot geen inhoudelijke garanties** bieden tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken datasubjecten. In de aan de Commissie meegedeelde akkoorden is slechts sprake van volgende elementen:

- een vermelding dat "*de verwerking conform de WVP gebeurt*" of dat de WVP wordt nageleefd. Deze stelling is onjuist gezien het gaat om verwerkingen die soms zonder

---

²⁶ Het feit dat een bepaalde administratie een bepaalde vaststellings- of onderzoeksbevoegdheid toebedeeld krijgt betekent niet noodzakelijk dat de DIV gerechtigd is een onbepaald aantal gegevens te laten uitwisselen voor onbepaalde duur, door een onbepaald aantal ambtenaren en zonder dat sprake is van duidelijke beveiligingsmaatregelen (artikelen 4, 5, 16 WVP)

²⁷ Op lokaal vlak, voor de protocolakkoorden van de steden en gemeenten, werd de Commissie wel geïnformeerd over succesvolle verzoeken op basis van het decreet openbaarheid van bestuur van 26 maart 2004;

duidelijke reglementaire basis worden verricht (zie supra), of die door hun niet-publiek karakter niet beantwoorden aan de vereiste transparantie onder artikel 8 EVRM.

- een verwijzing naar het doelbindingsprincipe (artikel 4, § 1, 2° WVP en artikel 6, § 2, 2° van het K.B. van 20 juli 2001), bijvoorbeeld in de aanvragen van steden en gemeenten om houders van kentekenplaten te identificeren om parkeerretributies te innen, in de akkoorden met de Waalse fiscale administratie²⁸ en de Waalse regionale vervoersmaatschappij (SRWT)²⁹.

37. Verder worden met de bestaande gebruikers van gegevens uit de DIV onvoldoende coherente afspraken gemaakt hoe de WVP wel zal worden nageleefd. **In het bijzonder is het opvallend dat er geen verduidelijking is hoe de persoonsgegevens zullen worden beveiligd.** Dit wijst op een falend (veiligheids-)beleid in hoofde van de DIV. Zo is de toegang en de controle op het gebruik niet op coherente wijze uitgewerkt. Niet in alle akkoorden worden de personen geïdentificeerd die toegang zullen hebben tot het DIV binnen de gemachtigde dienst³⁰. Indien deze personen met naam zijn genoemd, komt het ook voor dat geen identiteitsbewijs wordt meegestuurd³¹. Soms is er geen enkele indicatie welke personen in de praktijk toegang hebben of kunnen hebben³², hetgeen de mogelijkheid tot externe controle op het gebruik uiteraard zwaar bemoeilijkt.

38. Een gecentraliseerde opslag van log-in van de gegevens bij de verantwoordelijke van de verwerking, de DIV, lijkt het meest garanties te bieden. Deze werkwijze lijkt makkelijker een onafhankelijke controle op het gebruik van gegevens toe te laten, in plaats van de lokale opslag van dergelijke gegevens die moeilijker controleerbaar kan blijken te zijn door een extern controleorgaan zoals een Sectoraal comité of de Commissie. Hoe er zich immers van te vergewissen dat (vermeende) lokale misbruiken correct en uniform worden afgehandeld dan wel toegedekt door de lokale dienst? Een externe opslag en dus extern toezicht biedt hier meer a priori garanties.

39. Het alternatief is de benadering door omschrijving van zogenaamde "*Circles of trust*" wanneer er sprake is van lokale opslag van gegevens en een centraal verwijzingsregister. Dit wil zeggen dat de DIV zich enkel zou dienen te vergewissen van de dienst die toegang heeft, terwijl op lokaal vlak van

---

²⁸ Artikel 4 § 1, 2° WVP en artikel 3 van het akkoord met de "*Administration transitoire pour la gestion de la fiscalité wallonne*".

²⁹ Tweede lid artikel 6 van akkoord SRWT – DIV dd. 3 mei 2007.

³⁰ Dit is bijvoorbeeld wel het geval onder de akkoorden met een aantal steden en gemeenten (met naam genoemde gemeenteontvangers of gemeenteambtenaren), het Waalse Ministère de l'Équipement et des Transports, De Lijn, en diverse TEC regio's, ...

³¹ Het geval voor de ontvangers van de steden en gemeenten.

³² bvb akkoord met FEBIAC, de "*Administration transitoire pour la gestion de la fiscalité wallonne*", de Waalse Regionale vervoersmaatschappij.

de dienst de log-in gegevens van de natuurlijke persoon (naam, identiteit en functie) worden gestockeerd.

40. Welk systeem men ook kiest, vaststelling is dat degelijke beveiligingsmaatregelen vereist zijn door artikel 16, § 2 WVP. Dergelijke maatregelen zijn reeds ingebouwd voor analoge overheidsverwerkingen zoals het Rijksregister en de Kruispuntenbank van de Sociale Zekerheid. Zij blijken (nog) niet voorhanden bij de DIV. Door dergelijk gebrek aan opslag van log-in gegevens en controle op het gebruik, stelt zich de vraag of er überhaupt wel sprake is van afdoende controle of beveiliging van persoonsgegevens op het niveau van de DIV. Inbreuken, al dan niet onbewust, zijn nu zeker niet uit te sluiten. Zij werden, wat bijvoorbeeld de lacunes van gegevensuitwisselingen via FEBIAC betreft, reeds vastgesteld en toegelicht door de Commissie in randnummer 57 van het "*Car Pass*" advies van 14 juni 2006³³ en randnummer 22 van het advies over het eerste voorontwerp nr. 42/2006 van 18 oktober 2006. Tot op heden wordt hieraan geen gevolg gegeven in het voorontwerp.

3. Consistentie tov de bestaande reglementering en werking van de ingerichte kruispuntbanken en sectorale comités

41. Ten behoeve van de rechtszekerheid en transparantie (artikel 8 EVRM) adviseert de Commissie om maximaal te streven naar consistentie met de bestaande modellen en procedures van de kruispuntbanken en de toezichthouders hierop (de zogenaamde "*sectorale comités*") in België. De Commissie verwijst in het bijzonder naar de modellen van het Rijksregister, de KBO, de KSZ, en het Sectoraal comité voor de Federale Overheid. Omwille van de rechtszekerheid werd juist een Koninklijk Besluit uitgevaardigd in 2003³⁴ met betrekking tot de samenstelling en de werking van sectorale comités (hierna "*het K.B. van 17 december 2003*"). Hierdoor werden de sectorale comités die zijn ingericht in de schoot van de Commissie (RR, KBO, FO) onderworpen aan een zo uniform mogelijke procedure. Het voorontwerp houdt geen rekening met deze coördinatie tussen de verschillende sectorale comités.

42. Het voorontwerp duidt de FOD Mobiliteit aan als beheersdienst van de authentieke bron (zie supra onder randnummer 6) in plaats van FEDICT. FEDICT werd als beheersdienst in artikel 36bis WVP vermeld. In navolging van andere voorbeelden zoals de KBO³⁵, het RR³⁶ en het NIS³⁷ kan de

---

³³ Advies betreffende het ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de medewerking aan de vereniging belast met de registratie van de kilometerstand van voertuigen

³⁴ Koninklijk besluit van 17 december 2003 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bepaalde sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, B.S., 30 december 2003.

³⁵ Zie artikel 2, 1° van de Wet van 16 januari 2003 tot oprichting van de kruispuntbank van ondernemingen en artikel 2 van het Koninklijk besluit van 17 december 2003 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de

wetgever in de betrokken (dienst of directoraat bij de) FOD expliciet als de beheersdienst aanduiden, indien dit concreet de meest aangewezen optie lijkt.

4. Verantwoordelijke voor de verwerking

4.1. Onduidelijke afbakening van de diverse verwerkingen "*in het netwerk*"

43. Het naleven van de gegevensbeschermingsbeginselen in een netwerkverband vergt in toenemende mate een duidelijke afbakening van de diverse verwerkingen en een toerekenbaarheid ("*accountability*") van alle entiteiten die beslissen kunnen over deze verwerkingen, met impact op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Dit vereist dat de diverse verwerkingen van persoonsgegevens a priori duidelijk worden gedefinieerd. Het voorontwerp beperkt zich echter tot het geven van twee algemene omschrijvingen om de diverse verwerkingen aan te halen; enerzijds is er sprake van de "*authentieke bron van voertuiggegevens*", anderzijds is er sprake van de "*gegevens in het netwerk*". De doelstellingen van deze verwerkingen zijn niet of onvoldoende duidelijk omschreven.

44. Vervolgens zijn de verantwoordelijken voor de verwerking "*authentieke bron*" en voor de diverse gegevensbanken die "*in het netwerk beschikbaar (moeten) zijn*" onvoldoende duidelijk afgebakend. Het is onduidelijk wat het voorontwerp precies bedoelt met de term "*het netwerk*"; om welke lokale databanken waarin voertuiggegevens worden aangelegd gaat het concreet ?

45. De Commissie beperkt zich tot het beoordelen van de verantwoordelijkheid voor de verwerking authentieke bron. Het gebrek aan transparantie over de "*bijkomende gegevens die in het netwerk beschikbaar (moeten) zijn*" , die worden geregeld door het K.B. van 20 juli 2001 en door protocolakkoorden (zie supra), noodzaakt de Commissie om zich voor te behouden om de kwestie van de afbakening van de verantwoordelijkheden later te beoordelen.

4.2. Twee elementen om de verantwoordelijkheid voor de authentieke bron te bepalen

46. Volgens artikel 1, § 4 WVP is de verantwoordelijke voor de verwerking "*de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, (...) of het openbaar bestuur (...) die alleen of samen met anderen het doel en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens bepaalt.*"

---

werking van bepaalde sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, B.S. 30 december 2003

³⁶ Zie artikel 2 van het KB vermeld in vorige voetnoot

³⁷ Zie artikel 1 van het Koninklijk besluit van 7 juni 2007 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van het Statistisch Toezichtcomité opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, B.S. 20 juni 2007

Indien (1) het doel en de middelen voor de verwerking door of krachtens een wet (...) zijn bepaald, is de verantwoordelijke voor de verwerking de natuurlijke persoon, de rechtspersoon (...) of het openbaar bestuur die door of krachtens de wet (...) als de voor de verwerking verantwoordelijke (2) wordt aangewezen". De Commissie onderzoekt hierna beide elementen.

4.3. Wettelijke opdracht van de beheersdienst

47. De wettelijke opdracht werd vermeld in artikel 4 van het voorontwerp (zie randnummer 7).

4.4. Gebrek aan expliciete aanwijzing van de verantwoordelijke voor de verwerking "*authentieke bron*" – verantwoordelijkheid van de beheersdienst

48. In het voorontwerp is geen sprake van een expliciete aanwijzing van het openbaar bestuur in de zin van artikel 1, § 4 WVP. Het voorontwerp voorziet in artikel 2 wel een aantal definities waaronder deze van "*beheersdienst*". De beheersdienst is het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer. De term "*verantwoordelijke voor de verwerking*" wordt verder nergens gebruikt.

49. De Commissie benadrukte reeds in randnummer 12 van haar eerste advies dat **de aanduiding van de verantwoordelijke voor de verwerking essentieel is**. Deze heeft concrete gevolgen op het gebied van het naleven van de rechten en plichten onder de WVP zoals het recht op de informatie die door de dienst aan de betrokken natuurlijke personen dient te worden gegeven via de relevante formulieren, website edm...³⁸ (artikel 9 WVP). Ook de verplichting om een afdoende beveiliging te voorzien en verwerkersovereenkomsten af te sluiten kan worden vermeld (artikel 16 WVP). De verplichting om de verantwoordelijke aan te wijzen in de wet vloeit ook voort uit de noodzaak van een "*toegankelijke en voorzienbare wet*"³⁹ in artikel 8.2 EVRM en wordt vereist in de rechtspraak van het EHRM.

50. De beheersdienst of haar verantwoordelijke minister kunnen als verantwoordelijke voor de verwerking worden gekwalificeerd, in functie van de vraag wie de cruciale beslissingen neemt mbt het doel en de middelen van de verwerking "*authentieke bron*".

---

³⁸ In de hypothese dat persoonsgegevens direct bij de betrokkene worden verkregen, zoals bij de actuele aanvraagformulieren van de DIV voor inschrijving van een wagen (artikel 9 § 1 WVP), rekening houdend met het feit dat als de persoonsgegevens niet bij de betrokkene zijn gekomen artikel 9 § 2 WVP een mogelijkheid tot vrijstelling voorziet voor zover de registratie of verstrekking van persoonsgegevens "*verricht wordt met het oog op de toepassing van een bepaling voorgeschreven door of krachtens een wet*".

³⁹ Zie onder meer punt IX van het advies "*Euthanasie*" 15/2005 van 19 oktober 2005 betreffende het "*Ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de wijze waarop de wilsverklaring inzake euthanasie wordt geregistreerd en via de diensten van het Rijksregister aan de betrokken artsen wordt meegedeeld*." Hierbij wordt o.m. verwezen naar het arrest Rotaru van het EHRM.

51. De beheersdienst lijkt ook de enige dienst die de wettelijke opdracht (het doel van de verwerking) dient uit te voeren. Deze opdracht is, op verzoek van de Commissie in het eerste advies, reeds ingeschreven in het tweede lid van artikel 4 van het voorontwerp (zie hiervoor), zij het verwarrend geformuleerd als "*opdracht van de authentieke bron*" in plaats van als wettelijke opdracht van het verantwoordelijke bestuur.

52. Volgens het voorontwerp zal deze dienst beslissingen kunnen nemen met een belangrijke impact. Zo zal zij elk verzoek om verbetering beoordelen (artikel 22 van het voorontwerp), en lijkt zij het eerste aanspreekpunt voor het uitoefenen van het recht van toegang (hoewel artikel 20 van het voorontwerp niet bepaalt bij wie de betrokkene zijn recht kan uitoefenen). Zij kan overgaan tot ambtshalve inschrijving en wijziging van gegevens in de authentieke bron (artikelen 22, § 3 en 23, § 1) of tot melding van bijkomende gegevens die in het netwerk (moeten) beschikbaar zijn (artikel 7 § 2).

53. De Commissie adviseert derhalve om

- in het voorontwerp de aanwijzing van de verantwoordelijkheid onder de WVP expliciet in te schrijven;
- verder de term "*verantwoordelijke voor de verwerking*" over te nemen en consequent te gebruiken;
- duidelijker te bepalen in artikel 4 "*dat de verantwoordelijke voor de verwerking zorgt voor de registratie,...*"

5. Wettelijkheidsbeginsel

5.1. Wettelijkheidsbeginsel

54. Het wettelijkheidsbeginsel vloeit voort uit de WVP⁴⁰ en het artikel 22 van de Grondwet. Volgens het reeds aangehaalde arrest van het Grondwettelijk Hof houdt artikel 22 van de Grondwet in dat « *dat elke overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven en het gezinsleven wordt voorgeschreven in een voldoende precieze wettelijke bepaling, beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde wettige doelstelling*⁴¹ ». In essentie is het dus enkel de bevoegdheid van de wetgever om een algemeen systeem op te stellen die op grote schaal persoonsgegevens beoogt te verzamelen, te verwerken en over te maken

---

⁴⁰ Van Kriekinghe Didier, *La Banque-Carrefour des Entreprises en tant que pilier de réalisation de l'e-gouvernement: un pas vers la simplification administrative? RDTI n°20, dec 2004, blz. 11*

⁴¹ Arrest Grondwettelijke Hof nr 131/2005 van 19 juli 2005 randnummer B.5.1.

voor een divers aantal doeleinden, met deelname van een groot aantal openbare diensten en private organismen..,

55. De Commissie dient na te gaan of de essentiële elementen van de verwerkingen afdoende precies in het voorontwerp zijn geregeld. Zij somde deze elementen reeds op in haar eerste advies nr. 42/2006. Hierna voegt zij ook een concrete methodologie toe om het voorontwerp aan te passen in functie van het wettelijkheidsbeginsel.

5.2. Essentiële elementen die onvoldoende duidelijk in het voorontwerp zijn geregeld

56. Ingevolge opmerkingen van de Commissie op het eerste voorontwerp, werd in het tweede voorontwerp de optie genomen om een beperkt aantal elementen een wettelijke basis te verschaffen voor de uitwisseling van gegevens via de authentieke bron. Dit is ongetwijfeld positief. Volgende elementen moeten nog worden verduidelijkt:

57. Het voorontwerp bepaalt onvoldoende duidelijk **de concrete mogelijke gebruiksdoelstellingen van de gegevens** uit de authentieke bron (zie supra onder randnummers 8 en 9). Deze doelstellingen mogen niet worden verward met de algemene opdracht van de beheersdienst en de diverse e-gov principes die als deeldoelstellingen hiervoor werden opgesomd. De aanhef van de memorie van toelichting is iets concreter, doch kan onvoldoende de vaagheid van het voorontwerp opvangen. De actuele reglementering van het DIV is op bepaalde punten duidelijker⁴² dan het voorontwerp, doch opnieuw enkel voor een aantal concrete omschrijvingen van een aantal taken die onder de noemer "*openbare dienstverlening*" kunnen vallen.

58. Er is een onvoldoende duidelijke omschrijving van de **bestaande en mogelijke gegevens** in het eerste en het tweede luik van de authentieke bron (artikelen 6, § 4 en 7, § 2 van het voorontwerp). Nochtans had men voor de bestaande gegevens de gegevenscategorieën die reeds in artikel 7 van het K.B. van 20 juli 2001 worden vermeld kunnen hernemen.

59. Er is een onvoldoende duidelijke omschrijving van de **bestaande en mogelijke gegevensleveranciers**, in het bijzonder in artikel 11 van het voorontwerp. De Commissie merkte reeds in haar eerste advies op dat "*Naast de basisbeginselen die volgen uit de WVP en de richtlijn 95/46/EG (...) lijkt het essentieel dat het voorontwerp voldoende duidelijk bepaalt welke dienst(en) verantwoordelijk moet worden geacht voor welke verwerking en wie de gegevens kan leveren en*

⁴² De doeleinden die raken aan de openbare dienstverlening worden opgesomd in artikel 6 § 2 van het K.B. van 20 juli 2001. De Commissie begrijpt niet waarom deze bestaande doelstellingen niet kunnen worden hernomen. Ter vergelijking: er is bepaald dat de KSZ uitsluitend is uitgewerkt voor de toepassing van de wetgeving met betrekking tot de sociale zekerheid.

ontvangen." Het voorontwerp bevat echter geen duidelijke opsomming van de personen of diensten die gemachtigd zijn om de gegevens uit de authentieke bron te leveren. Nochtans is een beschrijving van het gegevensleveringsproces essentieel, o.m. om controle mogelijk te maken.

60. Er is geen enkele omschrijving van de categorieën van **bestaande en mogelijke ontvangers (gebruikers)** van de gegevens. De Commissie benadrukt sinds enkele jaren systematisch⁴³ dat het noodzakelijk is om de bestaande en mogelijke gebruikers duidelijk bij wet te omschrijven, naast de doeleinden waarvoor het gebruik is toegelaten of kan worden toegelaten. Pas indien aan deze voorwaarde voldaan is, heeft een machtiging door het Sectoraal Comité zin. Ter illustratie kan verwezen worden naar artikel 4 WRR dat de leveranciers van de info omschrijft en artikel 5 WRR dat de ontvangers bepaalt.

5.3. Geadviseerde legistiek voor het omschrijven van voormelde elementen

61. Het voorontwerp mist een correcte wetgevende methodologie om voormelde elementen te omschrijven. Door belangrijke opties over te laten aan de Koning wordt de wettelijke basis voor de authentieke bron onnodig precair gemaakt gelet op de evolutie in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof op basis van artikel 22 Grondwet.

62. Opdat het voorontwerp de evolutie in de rechtspraak over het wettelijkheidsbeginsel en het transparantiebeginsel⁴⁴ zou respecteren en eventuele bevoegdheidsconflicten⁴⁵ zou vermijden adviseert de Commissie dat volgende "*bottom-up*" methode wordt gehanteerd voor verdere redactie van de reglementering m.b.t. de authentieke bron:

- alvorens de bestaande gegevensstromen worden uitgebouwd, dienen de bestaande elementen en gegevensstromen onder het K.B. van 20 juli 2001 en de bestaande

---

⁴³ Op 28 augustus 2003 verleende de Commissie een ongunstig advies verleende voor de rechtstreekse en onrechtstreekse toegang tot het repertorium van de voertuigen door private vennootschappen en gerechtsdeurwaarders indien deze laatsten buiten een gerechtelijke procedure zouden tussenkomen. Zie het Advies 37/2003 uit eigen beweging dd. van 28 augustus 2003 betreffende de toegang tot het repertorium van de voertuigen van het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer voor de identificatie van de natuurlijke of rechtspersoon die belastingen of retributies verschuldigd is inzake het parkeren van voertuigen.

In het advies Car-Pass werd geoordeeld dat het bepalen van de ontvangers van de persoonsgegevens en het omschrijven van de gegevensleveranciers als essentiële elementen moeten worden beschouwd.

⁴⁴ Zie ook de herhaalde verwijzingen in eerdere adviezen naar de rechtspraak van het EHRM in de zaak Rotaru ; randnummers 19 en 43 van het advies 20/2005 van 30 november 2005 betreffende de Wetsvoorstellen aangaande het deugdelijk bedrijfsbestuur ("*corporate governance*") van beursgenoteerde vennootschappen, van overheidsbedrijven en van door de overheid betoelaagde organisaties; alinea 4 van Hoofdstuk III van het Advies nr. 15/2005 van 19 oktober 2005 betreffende het ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de wijze waarop de wilsverklaring inzake euthanasie wordt geregistreerd en via de diensten van het Rijksregister aan de betrokken artsen wordt meegedeeld..

⁴⁵ Een mogelijk conflict bestaat tussen de uitoefening van de bevoegdheid van de beheersdienst om gegevenstromen stop te zetten (artikel 25 van het voorontwerp), de bevoegdheid van het sectoraal comité om machtigingen in te trekken wegens het gebrek aan naleving van machtigingsvoorwaarden, de machtigingsbevoegdheid van de DIV via protocolakkoord en de machtigingsbevoegdheid van het sectoraal comité FO,....

protocolakkoorden te worden geïnventariseerd, om ze nadien een afdoende wettelijke basis te geven in het voorontwerp.

- uit onderzoek blijkt overigens dat het perfect mogelijk is om de bestaande elementen en gegevensstromen (actuele soort gegevens, actuele leveranciers en actuele gebruikers) via het DIV te omschrijven in het voorontwerp. Vandaag gebeurt dit deels in het K.B. van 20 juli 2001, deels in protocolakkoorden, deels in administratieve praktijk.
- het vastleggen van de hiervoor vermelde essentiële elementen is geen pure uitvoeringsmaatregel en kan enkel in het voorontwerp worden geregeld
- indien de wet⁴⁶ afdoende duidelijk het mogelijk gebruik voor de toekomst bepaalt (mogelijke gegevens, mogelijke leveranciers en mogelijke ontvangers), kan de Koning wel deze bepalingen verder uitvoeren.

6. Finaliteitsbeginsel

6.1. Beginsel

63. Krachtens artikel 4, § 1, 2° van de WVP moeten de persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verkregen en mogen zij niet verder worden verwerkt op een wijze, die rekening houdend met alle relevante factoren, met name met de redelijke verwachtingen van de betrokkene en met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, onverenigbaar is met die doeleinden. De verplichting om de doelstelling(en) van de authentieke bron duidelijk in de wet te bepalen volgt ook uit het legaliteitsbeginsel (artikel 22 van de Grondwet) en de voorzienbaarheidsvereiste van de norm die volgt uit artikel 8 EVRM⁴⁷.

6.2. Schending van het finaliteitsbeginsel - de concrete gebruiksdoeleinden zijn niet voldoende gepreciseerd

64. De vaststelling van de concrete gebruiksdoeleinden van de authentieke bron van voertuiggegevens is een van de essentiële elementen die in het voorontwerp moeten worden omschreven (zie hiervoor onder randnummer 57) .

65 . In randnummer 9 werd reeds ingegaan op de onvoldoende omschrijving van de bestaande en mogelijke taken van openbare dienst.

---

⁴⁶ Zie art. 108 van de Grondwet

⁴⁷ zie met name EHRM, arrest Rekvényi/Hongarije van 20 mei 1999, 1999-III, § 34 en EHRM, arrest Rotaru/Roemenië van 4 mei 2000, nr. 28341.

66. De Commissie dient ook het toegelaten gebruik buiten het netwerk, al dan niet tegen betaling te beoordelen (randnummer 10 en artikel 19 van het voorontwerp). In overweging 21 van haar eerste advies stelde de Commissie dat "*de tekst van het (eerste) voorontwerp (...) de doelstellingen die reeds worden vermeld in de richtlijn van 2003/98/EG voor het hergebruik van overheidsinformatie (expliciet had) kunnen overnemen*" : "*de bevordering van de ontwikkeling van op overheidsinformatie gebaseerde informatieproducten en -diensten die de gehele Gemeenschap bestrijken, de intensivering van doeltreffend grensoverschrijdend gebruik van overheidsinformatie door particuliere ondernemingen ten behoeve van informatieproducten en -diensten met toegevoegde waarde, en de beperking van de vervalsing van de mededinging op de communautaire markt*". Artikel 19 van het voorontwerp heeft dit advies niet gevolgd; het vermeldt nog steeds niet welk concreet gebruik men beoogt "*buiten het netwerk*"⁴⁸.

7. Proportionaliteitsbeginsel

7.1. Omschrijving van het proportionaliteitsbeginsel⁴⁹

67. De opname van een gegeven in de authentieke bron kan geen vrijgeleide zijn om eender welk gegeven over een eigenaar of houder van een nummerplaat uit te wisselen of (verder) te verwerken. Persoonsgegevens moeten volgens artikel 4, § 1, 3° WVP steeds toereikend, terzake dienend en niet overmatig zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor ze verkregen worden of verder verwerkt worden..

68. Dat de persoonsgegevens « *toereikend, terzake dienend en niet overmatig* » dienen te zijn, is als dusdanig niet vereist in het voorontwerp. Ook de parlementaire voorbereiding verschaft hiertoe onvoldoende duidelijkheid. Dit punt werd nochtans reeds door het Grondwettelijk Hof nagegaan en dus impliciet als voorwaarde gesteld bij de beoordeling van het Vlaamse gezondheidsinformatiesysteem⁵⁰.

---

⁴⁸ Het tweede lid van artikel 19 bepaalt enkel dat "*De mededeling van de gegevens van de authentieke Bron buiten het netwerk aanleiding (kan) geven tot het innen van een vergoeding in de gevallen vastgesteld door de Koning voor welke Hij het bedrag van de vergoeding bepaalt*".

⁴⁹ Dit principe was als dusdanig reeds verwoord door de Vlaamse wetgever voor het operationele gezondheidsinformatiesysteem. (*Parl. St.*, Vlaams Parlement, 2005-2006, nr. 531/1, p. 8).

⁵⁰ Overweging B.23 van het arrest Van het Grondwettelijk Hof 15/2008 van 14 februari 2008 (betreffende het gezondheidsinformatiesysteem ingesteld door het Verbond der Belgische Beroepsverenigingen van Geneesheren-specialisten en anderen)

7.2. Omschrijving van de gegevens die worden opgenomen in de authentieke bron en de bijkomende gegevens die in het netwerk beschikbaar (moeten) zijn

69. De lacune om de bijkomende gegevens die in het netwerk beschikbaar (moeten) zijn voldoende te omschrijven (artikel 7 § 2) heeft voor gevolg dat het onmogelijk is om de naleving van het proportionaliteitsbeginsel te beoordelen op basis van de tekst van het voorontwerp. Dit bemoeilijkt de vereiste proportionaliteitsbeoordeling door het Sectoraal comité (artikel 16). Het dient duidelijk te zijn welk gegeven voor welke dienst toegankelijk moet zijn, en omwille van welke reden.

7.3. bewaringstermijn van de gegevens in de authentieke bron

70. Artikel 10 van het voorontwerp stelt dat *"De door de authentieke Bron verwerkte gegevens (slechts) zijn (...) bewaard gedurende de periode die nodig is om de wettelijke en reglementaire verplichtingen na te komen"*. Hoewel de mogelijkheid van een maximale bewaringstermijn wel werd voorzien bij Koninklijk Besluit, dient te worden aanbevolen om toch een maximumtermijn in de wet te vermelden voor de gebruikelijke werking van de authentieke bron (los van toepassingen voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden), aan de hand van statistieken zoals de gemiddelde levensduur van voertuigen, de laatst geactualiseerde datum van aanpassing van gegevens uit de authentieke bron,....

71. Er dient immers te worden herinnerd dat de maximale bewaringstermijn een ultieme garantie is om over te gaan tot correctie via schrapping van verouderde data, waarvan vaak de juistheid niet meer kan worden achterhaald, bijvoorbeeld omdat het voertuig sinds een aanzienlijk aantal jaren op geen enkele wijze meer het voorwerp heeft uitgemaakt van enige procedure onder de reglementering mobiliteit en vervoer, en wellicht als verdwenen moet worden beschouwd.

7.4. Onderzoek van de proportionaliteit van (commercieel) gebruik buiten het netwerk

72. De Commissie herinnert aan de overweging nr. 59 van haar eerste advies waar zij stelde dat de commercialisering van persoonsgegevens slechts haar legitimiteit kan verkrijgen indien deze verwerking ook daadwerkelijk omkaderd wordt door middel van duidelijke en passende voorwaarden en waarborgen die in de wet dienen te worden voorzien. Zie verder de bespreking van artikel 19 in randnummers 111 en volgende.

8. Vereiste van passend toezicht op de authentieke bron

73. Het voorzien van een afdoende externe controle op de gegevensstromen die via de authentieke bron worden verricht acht de Commissie essentieel teneinde de conformiteit van de verwerkingen met de WVP en de Richtlijn 95/46/EG te kunnen garanderen (zie overweging 32 van het eerste advies).

8.1. Wat de voorgestelde oprichting van een zevende sectoraal comité betreft

74. Op dit ogenblik zijn er zes sectorale comités ingesteld in de schoot van de Commissie. In artikel 28 van het voorontwerp werd de optie genomen om nog een bijkomend sectoraal comité voor de authentieke bron van voertuiggegevens te voorzien, met name een sectoraal comité "*Mobiliteit en vervoer*".

75. De Commissie wees er reeds in punt 35 van haar eerste advies op "*dat er geen bijkomend extern toezichtcomité of bijkomend sectoraal comité moet worden opgericht voor de authentieke bron naast de reeds bestaande externe toezichthoudende overheden*". Omwille van operationele en praktisch-organisatorische redenen herhaalt de Commissie dat zij het noch mogelijk noch praktisch wenselijk acht om een zevende comité in te stellen in haar schoot.

- De toename van het aantal sectorale comités in de schoot van de Commissie vormt een risico voor de transparantie, rechtszekerheid en eenheid van de rechtspraak, zeker indien men voor dergelijke nieuwe comités nieuwe procedures gaat schrijven zoals in het voorontwerp, procedures die geen rekening houden met de bestaande coördinaties van deze comités via de WVP en het K.B. van 17 december 2003. De Commissie wijst op het recht en de plicht van de voorzitter van elk sectoraal comité om te zorgen voor de coördinatie tussen de werkzaamheden van het sectoraal comité en die van de Commissie (artikelen 11 en 12 van het K.B. van 17 december 2003).
- Het verlenen van machtigingen voor elektronische mededeling van persoonsgegevens uit de DIV is sinds 26 juni 2003 een bevoegdheid die toekomt aan het Sectoraal comité voor de Federale Overheid op basis van artikel 36bis WVP.
-
- Een apart sectoraal comité kan verantwoord zijn indien een bepaalde sector dermate specifieke behoeften kent, dat een oprichting van een bijkomend comité ook noodzakelijk is. Actueel is deze noodzakelijkheid onvoldoende aangetoond, en is het de vraag welke de redenen zijn om aan te nemen dat een tussenkomst van specialisten inzake mobiliteit en vervoer noodzakelijk is om de gegevensstromen via de authentieke bron te controleren.

8.2. De omschreven taken van het toezichthoudend orgaan

76. Het voorontwerp somt in haar artikel 28 zes taken op die worden toevertrouwd aan het sectoraal comité "*Mobiliteit en Vervoer*" (zie randnummer 13). Deze taakomschrijving houdt onvoldoende rekening met de bestaande, cumulatieve doch onderscheiden taken van de Commissie en het Sectoraal comité voor de Federale Overheid onder artikel 36bis WVP, het K.B. van 17 december 2003 en artikel 28 van de Richtlijn 95/46/EG.

77. Van een sectoraal comité kan men niet verlangen dat deze de rol van wetgever zou overnemen. Het voorzien van een solide wettelijke basis is prioritair, waarna de rollen van reglementair advies en controle op het gebruik van de gegevensstromen kunnen worden gerespecteerd. Controle wordt primair waargenomen door de Commissie op basis van de artikelen 31 en 32 WVP. De controle op de geautomatiseerde gegevensstromen is vandaag reeds ingevuld door de bestaande sectorale comités, waaronder het Sectoraal comité voor de Federale Overheid dat vandaag bevoegd is om aanvragen tot machtiging voor de elektronische mededeling van DIV-gegevens te beoordelen.

78. De meerderheid van de in artikel 28 van het voorontwerp vermelde taken zijn reeds ingevuld onder de WVP, zodat er sprake is van dubbel gebruik.

- Taak 1 : toezicht en controle

79. Het toezicht op de naleving van de WVP en de adviesbevoegdheid (eventueel uit eigen beweging) werden reeds toevertrouwd aan de Commissie krachtens de artikelen 29, 31 en 32 WVP. Het Sectoraal comité FO is bevoegd om aanvragen tot machtiging te beoordelen voor "*elke elektronische mededeling van persoonsgegevens door een federale overheidsdienst*"

- Taak 2 : bemiddeling

80. De Commissie heeft reeds een wettelijke bemiddelingstaak onder artikel 31 § 3 WVP. Hieronder valt de bevoegdheid om oplossingen voor te stellen teneinde eventuele geschillen op te lossen. Dit is doorgaans geen bevoegdheid van de diverse sectorale comités, wiens bevoegdheden zijn beperkt tot adviserende en machtigingsbevoegdheden.

- Taak 3 : machtiging

81. Wat de elektronische mededeling van persoonsgegevens betreft is een machtigingsbevoegdheid reeds ingevuld door het Sectoraal comité voor de Federale Overheid (artikelen 31bis en 36bis WVP).

Actueel is de gebruikelijke⁵¹ controleprocedure dat "*Overheidsinstanties of private instellingen die een taak vervullen van algemeen nut een machtigingsaanvraag kunnen indienen bij de Commissie, die vervolgens beslist welk sectoraal comité de aanvraag moet behandelen.*" In deze aanvraag moet natuurlijk duidelijk omschreven zijn: waarom de toegang tot de gegevens nodig is, wie toegang tot de gegevens moet krijgen en voor hoe lang de toegang nodig is. Het voorontwerp vermeldt onvoldoende duidelijk⁵² wat de toepasselijke machtigingsprocedure is.

82. De Commissie beveelt aan om expliciet in artikel 28 van het voorontwerp te vermelden dat de machtigingsprocedure van artikel 31bis, § 3 WVP van toepassing is, zoals uitgewerkt in het K.B. van 17 december 2003, in plaats van incompatibele bepalingen op te nemen, die eventueel zelfs strijdig zijn met artikel 28 Richtlijn 95/46/EG.

83. Het voorontwerp beperkt de controlebevoegdheid van het sectorale comité tot een "*wettelijke gelijkvormigheidscontrole*"⁵³. Deze beperking houdt geen enkele rekening met de **omvang ("scope") van de controlebevoegdheid** van de bestaande sectorale comités. Deze comités kunnen, na ontvangst en grondige studie van de machtigingsaanvraag, overgaan tot diverse controles zoals bijvoorbeeld de controle van de naleving van de finaliteit- en proportionaliteitsbeginselen (artikel 4 § 1 WVP), de transparantie van de verwerking (artikelen 9 en 17 WVP, 8 EVRM), de beveiliging van de verwerking (artikel 16 WVP),.... Afhankelijk daarvan wordt er dan een machtiging verleend of niet, of worden bepaalde voorwaarden opgelegd.

84. De Commissie is van oordeel dat een uitholling van de controlebevoegdheden van een sectoraal comité het gezag van het sectorale comité en haar machtigingen ondergraaft. Zij adviseert om de bestaande omvang van de controlebevoegdheid te behouden.

– Taak 5 : advies

85. De procedure van voorafgaand advies door het toezichthoudend orgaan (sectoraal comité) in het voorontwerp houdt geen rekening met het voormelde K.B. van 17 december 2003. Zo kan worden verwezen naar de bestaande adviesprocedures onder hetzij artikel 29 § 2 (Commissie) of artikel 31bis WVP (Sectoraal Comité FO). Essentiële voorwaarde is steeds dat het orgaan dat wordt geacht advies te verlenen ook beschikt over een dossier dat "*in staat is*". De datum van "*aanhangingsmaking door de beheersdienst*" kan derhalve niet bepalend zijn, zoals vermeld in artikel 28.5 van het voorontwerp, doch enkel de datum waarop de Beheersdienst aan het sectoraal comité

---

⁵¹ Deze procedure wordt vermeld op de website van de Commissie www.privacycommission.be

⁵² Enkel in artikel 42 (de overgangsbepalingen) wordt verwezen naar artikel 31bis WVP, doch dit artikel voorziet enkel een technische termijnwijziging.

⁵³ Volgens de memorie van toelichting bij artikel 16 "*is de controle van het sectoraal comité beperkt tot een wettelijke gelijkvormigheidscontrole*".

het technisch en juridisch advies heeft overgemaakt. Zonder deze voorwaarde kan de termijn niet beginnen lopen. Volgens de adviesprocedure voor de Commissie dient het Sectoraal comité immers in het bezit te zijn gesteld "*van alle noodzakelijke gegevens*" (artikel 29 § 2 WVP). Volgens de tweede procedure dient een "*technisch en juridisch advies van de verantwoordelijke*" (in casu FOD Mobiliteit) aan het sectoraal comité FO te zijn bezorgd (artikel 31bis § 3 WVP). Deze voorwaarde is ook geen formaliteit. Zonder afdoende technische toelichting rond een complex project wordt de adviserende taak vaak de facto uitgehold en onmogelijk gemaakt, hetgeen strijdig is met artikel 28 Richtlijn 95/46/EG.

- Taken 4 en 6 : de taak om een kadaster bij te houden wordt hierna onder artikel 18 besproken.

8.3. Gebrek aan sanctie op het niet naleven van de machtigingsvereiste of machtigingsvoorwaarden

86. Het voorontwerp voorziet geen sanctie op het niet naleven van de machtigingsvereiste of de machtigingsvoorwaarden. Dit is nochtans aan te raden teneinde in een effectieve rechtshandhaving te voorzien.

IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

-----

87. Subsidiair, voor zover als nuttig, onderzoekt de Commissie hierna de artikelen van het voorontwerp, in de volgorde van het voorontwerp. De artikelen worden geanalyseerd voor zover het gaat om punten die nog niet (volledig) aan bod kwamen in de algemene bespreking van het voorontwerp.

Artikel 6

88. De Commissie wijst op het verschil in terminologie tussen artikel 6, § 4 en artikel 7, § 2.

89. Het bepalen van de soorten bijkomende gegevens in het eerste luik van de authentieke bron acht de Commissie een bevoegdheid van de wetgever voor wat de basisbegindselen betreft, niet van de Koning (artikel 6, § 2 van het voorontwerp, artikelen 5 WVP en 22 Grondwet, zie randnummer 58).

Artikel 7

90. De Commissie verwijst naar randnummer 15. Duidelijker ware het de inhoudelijke gegevens fysiek te scheiden van het verwijzingsregister zoals gebruikt in artikel 7 § 1.

91. De term " *bijkomende gegevens die in het netwerk beschikbaar (moeten) zijn*" is onvoldoende duidelijk. Het is o.m. onduidelijk welke gegevens al dan niet kunnen worden geïncorporeerd in de authentieke bron of deel uitmaken van lokale databanken van gegevensleveranciers van de authentieke bron. Zie randnummer 20.

92. Het bepalen van de soorten "*bijkomende gegevens*" (vermeld in artikel 7, § 2 van het voorontwerp) acht de Commissie in hoofdorde een bevoegdheid van de wetgever, niet van de Koning (artikel 22 Grondwet). Zie hiervoor de analoge redenering onder artikel 6 (zie randnummer 89).

93. De Commissie is van oordeel dat het soort instructies en het doel van de instructies die de beheersdienst kan geven mbt het houden van lokale databanken⁵⁴ duidelijker in het voorontwerp dienen te worden omschreven. De vraag welke instructies kunnen worden gegeven, met welk doel en op welke wijze zijn elementen die niet behoren tot de bevoegdheid van een administratie, maar in de wet dienen te worden geregeld (transparantievereiste).

Artikel 8

94. Artikel 8 bepaalt dat de inschrijvingsmodaliteiten in de authentieke bron worden bepaald door de Koning. Inschrijvingsmodaliteiten kunnen betrekking hebben op transparantievereisten. Het gebruiken van een inschrijvingsformulier voor de authentieke bron zal een impact hebben op de toepassing van de WVP. Derhalve adviseert de Commissie om te vermelden dat dergelijke inschrijvingsmodaliteiten door de Koning kunnen worden bepaald "*na advies van de Commissie*".

Artikel 10

95. In de memorie van toelichting bij artikel 10 is vermeld dat de Koning gemachtigd is om de modaliteiten te bepalen die de persoonsgegevens anoniem maken of coderen. De Commissie wijst er op dat de termen "*gecodeerde persoonsgegevens*" en "*anonieme persoonsgegevens*" reeds zijn

---

⁵⁴ Zie ter vergelijking het document namens de beheersdienst van het Rijksregister Zie bvb http://www.ibz.rrn.fgov.be/fileadmin/user_upload/Population/nl/3%20Instructions/inst_bev_reg_20070427_nl.pdf

gedefinieerd in artikel 1, 3° en 5° het Koninklijk Besluit van 13 februari 2001 tot uitvoering van de WVP⁵⁵.

96. Teneinde een uniforme bescherming van de persoonsgegevens in België te blijven waarborgen, verzoekt de Commissie om uitdrukkelijk in het voorontwerp te verwijzen naar deze bestaande definities, zodat geen afwijkende definities worden aangenomen.

Artikel 11

97. Dit artikel strekt er o.m. toe om een aantal gegevensverstrekkers bij in ministerraad overlegd KB op te laten lijsten. Van belang is dat deze diensten volgens artikel 12 van het voorontwerp zullen toegang krijgen tot de gegevens én het identificatienummer van RR, KBO én KSZ (zie hierna). De term "*de diensten*" laat vermoeden dat het vooral gaat om openbare besturen, en niet om gegevensverstrekkers in de private sector die in andere artikelen worden vermeld (zie infra onder artikelen 33 en volgende). Volgens de bestaande protocolakkoorden gaat het ook om de private sector zoals FEBIAC (randnummer 21). Waarom autoconstructeurs toegang moeten krijgen tot de gegevens én het identificatienummer van het Rijksregister, de KBO én de KSZ is onduidelijk; er zijn andere oplossingen mogelijk die voor een nog te definiëren doeleinde moeten worden uitgewerkt.

98. De Commissie is van oordeel dat de basisregeling over de aanduiding van voormelde diensten bij K.B. niet tegemoetkomt aan de wettelijkheids- en transparantievereisten van artikel 22 Grondwet en artikel 8 EVRM. De reeds bestaande en gekende gegevensleveranciers moeten in het voorontwerp worden opgelijst (zie randnummer 59).

Artikel 12

99. Artikel 12 bepaalt dat "*de authentieke bron*" en de diensten die bij een in ministerraad overlegd K.B. zullen worden opgesomd toegang hebben tot de gegevens én het identificatienummer van het Rijksregister, de KBO én de KSZ, althans "*voor zover die voor hen toegankelijk zijn*".

100. De Commissie begrijpt de bedoeling van de bewoording "*voor zover die voor hen toegankelijk zijn*" niet. Ofwel is het de bedoeling van artikel 12 om aan te geven dat de wetgever niet wenst te raken aan de bestaande machtigingssystemen voor de diverse sectorale comités tot gebruik van

---

⁵⁵ Koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, B.S., 13 maart 2001. Het verslag aan de Koning bij dit K.B. bepaalt : "*De term « gecodeerde persoonsgegevens » bedoeld heeft betrekking op persoonsgegevens die geen element bevatten op grond waarvan de persoon kan worden geïdentificeerd en waaraan een code is toegekend als enig middel om het gegeven met de betrokken persoon in verband te brengen.*" en "*Met de term « anonieme gegevens » bedoeld in punt 5° wordt verwezen naar gegevens die niet met een betrokken persoon in verband kunnen worden gebracht en derhalve geen (of niet langer) persoonsgegevens zijn.*"

bepaalde gegevens en/of het identificatienummer van het Rijksregister. Dit betekent echter dat artikel 12 geen enkele toegevoegde waarde biedt. Wat het gebruik van de identificatienummers betreft van de KSZ, is bovendien reeds bepaald in artikel 8 § 2 van de KSZ-wet van 15 januari 1990⁵⁶ dat het gebruik van het identificatienummer van de KSZ vrij is. Het identificatienummer van de KBO is in feite het unieke ondernemings – of vestigingseenheidnummer dat iedere onderneming of vestigingseenheid die in de KBO wordt ingeschreven verkrijgt op het ogenblik van de inschrijving⁵⁷. Dit gegeven is reeds raadpleegbaar zonder voorafgaande machtiging van de Kruispuntbank voor Ondernemingen⁵⁸. Uitzondering vormt het Rijkregisternummer waarvan het gebruik in principe wordt onderworpen aan de machtiging van het sectoraal comité van het Rijksregister⁵⁹. **In deze hypothese adviseert de Commissie om het ganse artikel 12 te schrappen.**

101. Ofwel is het de bedoeling van het voorontwerp om een uitzondering te voorzien op het bestaande machtigingssysteem. In deze hypothese ontbreekt het huidige artikel 12 nog aan afdoende kwaliteit (duidelijkheid, precisie en transparantie) om in de huidige vorm enige toegang tot de gegevens te kunnen rechtvaardigen. In deze hypothese is de toegang ook totaal veralgemeend en niet verenigbaar met de vereisten van wettelijkheid (toegang bij diensten die in K.B. worden vermeld), proportionaliteit (geen enkele controle of toegang tot bepaalde gegevens wel noodzakelijk is voor het uitvoeren van een onvoldoende bepaalde wettelijke opdracht van onbepaalde diensten). **In deze tweede hypothese verzoekt de Commissie om artikel 12 grondig te preciseren, en opnieuw voor advies van de Commissie voor te leggen.**

Artikel 16

102. Actueel lijkt de tweede alinea van artikel 16, § 1 van het voorontwerp te suggereren dat het Sectoraal comité enkel bevoegd is om de naleving van de wetgeving op de authentieke bron en de uitvoeringsbesluiten te controleren. Hoewel het tegendeel wordt vermeld in artikel 28.1 van het voorontwerp, beveelt de Commissie aan om ook expliciet te vermelden in artikel 16 dat het sectoraal comité nagaat of de bepalingen van de WVP zijn nageleefd. Dit teneinde strijdigheid met de Richtlijn 95/46/EG uit te sluiten.

---

⁵⁶ Ingevoegd bij artikel 71 van de wet van 16 januari 2003 (B.S. van 5 februari 2003) in de Wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, B.S. 22 februari 1990 - Errata: B.S. 2 juni 1990 en B.S. 2 oktober 1990.

⁵⁷ Artikel 5 van de KBO-wet stelt "*Art. 5. Iedere onderneming of vestigingseenheid bedoeld in artikel 4, wordt in de Kruispuntbank van Ondernemingen ingeschreven en verkrijgt op het ogenblik van de inschrijving een ondernemings – of vestigingseenheidnummer. Dit nummer vormt hun uniek identificatienummer.*"

⁵⁸ Artikel 17 van de KBO-wet stelt "*Volgende gegevens, opgenomen in de Kruispuntbank van Ondernemingen, zijn gelet op hun aard, raadpleegbaar zonder voorafgaande machtiging :*

1° de door de Kruispuntbank van Ondernemingen toegekende ondernemings- en vestigingseenheidnummers."

⁵⁹ Zie Artikel 8 § 1 van de Wet van 8 augustus 1983

103. De laatste alinea van artikel 16 vormt dubbel gebruik met artikel 4, § 1, 2°, 4, § 1, 3° en 5 van de WVP. **De Commissie adviseert om deze laatste alinea te schrappen.**

Artikel 18

104. Artikel 18 voorziet de oprichting van een **kadaster van interconnecties** als vierde taak van het sectoraal comité. De memorie van toelichting stelt dat het de bedoeling is om "*te vermijden dat de diensten van de Bron rechtstreeks hun bestanden met elkaar zouden aansluiten en dit via de unieke toegangssleutel zijnde het inschrijvingsnummer van het voertuig, en dus niet via de Bron*". Het kadaster zou de controle van die stroom van gegevens toelaten.

105. De Commissie oordeelde reeds in advies nr. 30/98 van 25 september 1998⁶⁰ dat dergelijk kadaster een toegevoegde waarde kan hebben ten opzichte van het register van aangiftes dat ingevolge artikel 17 WVP bij de Commissie wordt bijgehouden. De toegevoegde waarde van dergelijk kadaster is inderdaad dat zij irreguliere interconnecties van bestanden en gegevens aan het licht kan brengen. De taak om een kadaster bij te houden werd vervolgens in artikel 8, § 1 van de Wet op het Rijksregister⁶¹ voorzien, waar een duidelijker formulering werd gegeven dan in artikel 18 van het voorontwerp. In artikel 8 § 1 is vermeld "*De aanvraag tot deze machtiging vermeldt op specifieke wijze de netwerkverbindingen die voortvloeien uit het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister, teneinde de publicatie van het kadaster van de netwerkverbindingen door het sectoraal comité mogelijk te maken. Elke wijziging aan de beoogde netwerkverbindingen die voortvloeien uit het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister moet voorafgaandelijk ter goedkeuring worden voorgelegd aan het sectoraal comité.*"

106. Deze vierde taak van het sectoraal comité (herhaald in artikel 28.4) is echter onduidelijk omschreven. **De Commissie stelt voor om duidelijk te bepalen dat de netwerkverbindingen dienen te worden vermeld in de machtigingsaanvragen.**

107. Anderzijds heeft de Commissie een aantal aanvullende opmerkingen mbt het kadaster:

---

⁶⁰ In het advies 30/98 van 25 september 1998 betreffende het Rijksregister werd voorgesteld "*om een kadaster in te stellen van de koppelingen van bestanden of gegevens die door middel van het Rijksregisternummer gemaakt mogen worden; dit kadaster zou door de Commissie kunnengehouden worden, parallel aan het register van de geautomatiseerde verwerkingen.*"

⁶¹ Wet van 8 augustus 1983, B.S., 21 april 1984.

108. Een kadaster kan niet een gebrek aan kwaliteit in de wettelijke basis opvangen. De Commissie benadrukte reeds in eerdere projecten⁶² dat de kwaliteit van de wettelijke basis prioritair dient te zijn. Transparantie dient a priori door de wetgever te worden gewaarborgd via een kwalitatieve wettelijke basis. De wetgever dient de basisbeginselen te bepalen wie wat kan uitwisselen voor welk doeleinde. Het kan niet de bedoeling zijn van artikel 18 om alle persoonsgegevens voor onbepaald doel uit te laten wisselen door de beheersdienst en onbepaalde actoren als de interconnecties maar achteraf in een publiek register worden vermeld. Dit zou hetzelfde zijn als van een deurwachter niet langer te verlangen dat hij nagaat of elke bezoeker wel in de voorwaarden verkeert om toegang te krijgen, maar enkel vragen dat men zijn bezoek in een publiek register noteert. De tweede vorm van controle is ontegensprekelijk veel zwakker.

109. **Secundair adviseert de Commissie dat de beheersdienst zou worden belast met het aanleggen van het kadaster in plaats van de Commissie (het sectoraal comité).** Hiervoor pleiten diverse argumenten. Niet alle interconnecties worden door het voorontwerp of de beheersdienst aan voorafgaande machtiging van het sectoraal comité of het advies van de Commissie onderworpen, zoals de interconnecties met de bestaande gegevensverstrekkers die bij in ministerraad overlegd KB worden opgesteld (zie de artikelen 11 en 12), of de interconnecties die vandaag tot stand komen op basis van een niet-publiek protooakkoord. De toezichtsorganen hebben dus normaal geen enkele kennis van deze interconnecties die ze worden geacht te controleren. De beheersdienst lijkt hiervoor beter geplaatst, aangezien hij actief is in de materie en zijn "*core business*" juist zou bestaan in het beheren en uitbouwen van dergelijke gegevensstromen.

Artikel 19

110. De Commissie is van oordeel dat de huidige regeling in artikel 19 van het gebruik "*buiten het netwerk*" onvoldoende tegemoetkomt aan het artikel 4 § 1, 2° WVP (het finaliteitsbeginsel), artikel 4 § 1 3° WVP (het proportionaliteitsbeginsel) en de garantie- en transparantievereisten van artikel 8 EVRM.

- Inbreuk op het finaliteitsbeginsel (zie supra)

---

⁶² Zie punt 2.1 (nrs. 6 tot en met 10) van het advies nr 11/2007 van 21 maart 2007 betreffende het Voorontwerp van wet tot bepaling van de automatische toepassing van de maximumprijzen voor levering van elektriciteit en aardgas aan beschermde residentiële afnemers met bescheiden inkomen of in onzekere situatie.

111. De rechtspraak⁶³ en de Commissie⁶⁴ wezen reeds eerder op diverse inbreuken die werden vastgesteld in hoofde van wagenconstructeurs en FEBIAC op het finaliteitsbeginsel en de eerlijke handelspraktijken. Deze inbreuken betreffen onvoldoende controle op het illegale gebruik van persoonsgegevens in het circuit van tweedehandswagens met het oog op direct marketing doeleinden. Zowel de beveiligingsmaatregelen worden niet geregeld (artikel 16 WVP), én de concrete gebruiksdoelen die kunnen worden toegelaten bij eventuele verkoop van gegevens uit de authentieke bron zijn niet afgebakend.

- Gebrek aan vereiste veiligheidsmaatregelen

112. Buiten het principe van de mogelijke vergoeding aan DIV regelt het voorontwerp niet de veiligheidsmaatregelen die door de betrokken gebruikers moeten worden genomen om verdere misbruiken van persoonsgegevens te voorkomen onder het mom van legitiem gebruik. Het voorontwerp verleent evenmin aan de Koning de bevoegdheid om in waarborgen te voorzien.

113. Deze waarborgen zijn overigens evenmin voldoende geregeld in het bestaande K.B. van 20 juli 2001 en de bestaande protocolakkoorden (zie randnummers 34 en 37). Het kan niet de bedoeling zijn om de bestaande illegale en incoherente regeling van deze elementen in protocolakkoorden verder te zetten.

- Gebrek aan transparantie

114. Het gewijzigde voorontwerp biedt nog steeds onvoldoende transparantie over de omstandigheden binnen dewelke private actoren actueel gegevens kunnen gebruiken. De Commissie is van oordeel dat het gebrek aan transparantie van het veiligheidsbeleid onder de bestaande protocolakkoorden maakt dat de naleving van hun voorwaarden en waarborgen onvoldoende kan worden gecontroleerd door datasubjecten⁶⁵ en externe controleurs. Het illegale en ontransparante systeem van de regeling van gebruiksvoorwaarden bij (niet-publieke) protocolakkoorden dient zo vlug als mogelijk te worden vervangen door een transparante regeling van de gebruiksvoorwaarden bij wet.

---

⁶³ Zie Prés. Trib Comm., 20 mars 1995, Rev. Dr. Comm. B., 1997, 40 waar de praktijken om het DIV bestand te gebruiken voor direct marketing doeleinden (uitnodiging voor gratis nazicht in het officiële dealercircuit) werden aangevochten. Een inbreuk op artikel 93 van de wet op de handelspraktijken werd weerhouden. De gegevens waren in casu bekomen via FEBIAC die tegen betaling het ganse DIV-bestand ontving en instond voor de herdistributie van de gegevens per constructeur.

⁶⁴ Zie het eerste advies van de Commissie.

⁶⁵ Nochtans somt de WVP een aantal waarborgen op in de artikelen 9, § 1, 12, § 1 en 16 WVP voor elke verwerking met het oog op direct marketing door wagenconstructeurs, verzekeraars, financiers edm. Het gaat o.m. om het recht van verzet van elk datasubject (eigenaar of bestuurder) vooraleer gebruik van zijn persoonsgegevens met het oog op direct marketing kan worden toegelaten. Deze waarborgen worden onvoldoende aangeboden door DIV in het circuit van tweedehandswagens.

115. De Commissie stelt zich bovendien de vraag wat precies wordt bedoeld met "*mededeling buiten het netwerk*". Is het bijvoorbeeld de bedoeling om het uitoefenen van de rechten van toegang en verbetering als een mededeling buiten het netwerk te beschouwen (zie hierna onder de bespreking van de artikelen 20 en 22).

Artikel 20.

116. Artikel 20 regelt het recht van toegang van de betrokkene ten opzichte de persoonsgegevens die over hem of haar zijn opgenomen in de authentieke bron. Op volgende punten blijkt dit artikel onverenigbaar met de WVP :

- Wie kan het recht van toegang uitoefenen ?

117. Volgens het voorontwerp dient de betrokkene een bepaalde juridische hoedanigheid te hebben (eigenaar van het voertuig te zijn). De Commissie merkt op dat dit niet overeenstemt met de actuele bewoordingen van artikel 10 § 1 WVP. Volgens de WVP is de enige voorwaarde om het recht te kunnen uitoefenen dat het moet gaan om gegevens (uit de authentieke bron) "*die op hem (nvdv een natuurlijke persoon) betrekking hebben*". De betrokkene dient hierbij zijn identiteit te bewijzen. De gegevens uit de authentieke bron kunnen vandaag ook in verband worden gebracht met een bestuurder van bijvoorbeeld een leasingwagen. Dergelijke bestuurder kan vandaag zijn rechten onder artikel 10 WVP uitoefenen. De Commissie adviseert derhalve om de bewoording "*eigenaar van een voertuig*" te schrappen uit artikel 20 van het voorontwerp, en uit artikel 20 van de memorie van toelichting.

- Bij welke dienst dient men het recht uit te oefenen ?

118. Het is onduidelijk bij welke dienst de betrokkene zijn recht van toegang dient uit te oefenen. In tegenstelling tot artikel 22 § 1 van het voorontwerp (recht van verbetering) is niet expliciet vermeld in artikel 20 van het voorontwerp dat de betrokkene voor het uitoefenen van zijn recht van toegang zich dient te wenden tot de verantwoordelijke voor de verwerking (de beheersdienst als het gaat om de verwerking authentieke bron).

- Wat is de procedure voor het uitoefenen van het recht van toegang ?

119. De procedure en modaliteiten voor het recht van toegang zijn niet duidelijk geregeld. De Commissie neemt aan dat het niet de bedoeling is om van de bestaande procedure en modaliteiten van het recht van toegang af te wijken zoals reeds voorzien in de artikelen 10 en 13 WVP,

uitgevoerd door de artikelen 32 tot en met 35 van het uitvoeringsbesluit van de WVP. Afwijkingen in het voorontwerp zijn niet nodig en ongewenst gelet op de vereiste rechtszekerheid en consistentie met artikel 12 van de Richtlijn 95/46/EG. De Commissie adviseert derhalve om op het einde van de eerste zin toe te voegen "*conform de artikelen 10 en/of 13 van de WVP*".

- Dient de betrokkene een kost te betalen voor het uitoefenen van zijn recht van toegang ?

120. Het tweede lid van artikel 19 voorziet de mogelijkheid tot vergoeding voor elke "*mededeling van de gegevens van de authentieke bron buiten het netwerk*". De Commissie stelt zich de vraag of het ook de bedoeling is om de betrokkene een kost te laten betalen als hij zijn recht van toegang wenst uit te oefenen. Actueel is dit niet langer het geval onder artikel 10 WVP. De Commissie beveelt derhalve aan om uitdrukkelijk te bepalen in artikel 20 dat het uitoefenen van het recht van toegang voor de betrokkene kosteloos is.

- Zal aan de betrokkene transparantie worden verleend over het gebruik gedurende de laatste 6 maand van gegevens in de authentieke bron zoals bij het Rijksregister (artikel 8 EVRM) ?

121. Het Rijksregister houdt via de reglementering op het bevolkingsregister⁶⁶ reeds rekening met de mogelijkheid om ten aanzien van de betrokkene niet alleen elektronische toegang doch ook transparantie tav het gebruik gedurende de laatste 6 maand te verzekeren via een toegang via de e-ID. Dit is een extra garantie om de naleving van artikel 8 EVRM te garanderen. Waar nodig, kunnen in de wet uitzonderingen bepaald (bvb uitsluiting transparantie bij gebruik voor politionele doeleinden). **De Commissie adviseert om een soortgelijke bepaling of mogelijkheid op te nemen in het voorontwerp voor de bestaande houders van de e-ID.** De elektronische toegangsprocedure is immers niet alleen privacyvriendelijk, zij kan ook de betrokken administratie helpen om haar werklust beter te beheren en misbruik van gegevens helpen detecteren.

---

⁶⁶ Artikel 6, § 3 van de Wet van 19 juli 1991 bepaalt immers dat

" § 3. De houder van de kaart kan, via deze kaart of bij de gemeente waar hij in de bevolkingsregisters ingeschreven is, steeds inzage vragen van de gegevens die op elektronische wijze opgeslagen zijn op de kaart of via de kaart toegankelijk zijn en heeft het recht op verbetering van zijn persoonsgegevens die niet op nauwkeurige, volledige en juiste wijze zouden opgenomen zijn op de kaart.

De houder van de kaart heeft, via deze kaart of bij de gemeente waar hij in de bevolkingsregisters ingeschreven is, recht op :

1° inzage van de hem betreffende informatiegegevens die zijn opgenomen in het bevolkingsregister of in het Rijksregister van de natuurlijke personen;

2° verbetering van deze gegevens welke niet op nauwkeurige, volledige en juiste wijze zijn opgenomen;

3° kennisname van alle overheden, instellingen en personen die, gedurende de laatste zes maanden, zijn gegevens bij het bevolkingsregister of het Rijksregister van de natuurlijke personen hebben geraadpleegd of bijgewerkt, met uitzondering van de bestuurlijke en gerechtelijke overheden die belast zijn met de opsporing en bestrafing van misdrijven (alsmede van de Veiligheid van de Staat en de Algemene Dienst inlichting en veiligheid van de Krijgsmacht.)"

Artikel 22, § 1

122. Artikel 22, § 1 regelt het recht van verbetering van de betrokkene ten opzichte de persoonsgegevens die over hem of haar zijn opgenomen in de authentieke bron.

123. De Commissie heeft ten aanzien van dit artikel analoge opmerkingen als ten aanzien van het recht van toegang dat werd voorzien in artikel 20 van het voorontwerp (zie supra). Artikel 22 blijft in haar huidige bewoordingen niet verenigbaar met het recht van verbetering onder artikel 12 WVP.

- Wie kan het recht van verbetering uitoefenen ?

124. Volgens het voorontwerp dient de betrokkene een belang te hebben én een bepaalde juridische hoedanigheid te hebben (eigenaar van het voertuig te zijn). De Commissie merkt op dat dit niet overeenstemt met de actuele bewoordingen van artikel 12, § 1 WVP, zoals uitgevoerd in de artikelen 36 tot en met 46 van het uitvoeringsbesluit van de WVP.

125. De actuele ontvankelijkheidsvoorwaarde om het recht van verbetering uit te oefenen is de mogelijkheid zich te kunnen identificeren als betrokkene. Overige voorwaarden worden niet gesteld. Het belang van de betrokkene voor het uitoefenen van zijn recht van verbetering wordt vermoed⁶⁷ doordat het gaat om het uitoefenen van een recht dat reeds wettelijk is voorzien in artikel 12, § 1 WVP. Bovendien is noch door de WVP, noch door de Richtlijn 95/46/EG vereist dat de betrokkene steeds eigenaar dient te zijn. De Commissie adviseert derhalve om de bewoordingen "*belanghebbende*" en "*eigenaar van een voertuig*" te schrappen uit artikel 22, § 1 van het voorontwerp. De juiste terminologie is de "*betrokkene*" of "*het betrokken datasubject*" (zoals gebruikt in artikel 12, § 3 WVP en in de Richtlijn 95/46/EG).

- Wat de vraag betreft of de betrokkene een kost dient te betalen voor het uitoefenen van zijn recht van verbetering (zie supra mbt ruime bewoording van artikel 19 van het voorontwerp)

126. De Commissie beveelt aan om uitdrukkelijk te bepalen in artikel 22 dat het uitoefenen van het recht van verbetering of schrapping voor de betrokkene kosteloos is.

---

⁶⁷ Noteer het verschil met het recht van verzet wegens zwaarwegende en gerechtvaardigde redenen die in artikel 12, § 1 WVP wordt vermeld, waar de betrokkene wel een belang dient te bewijzen.

- Naleving van de actuele procedure en modaliteiten voor het recht van verbetering

127. De Commissie adviseert om op het einde van de eerste zin toe te voegen dat de betrokkene zijn recht van verbetering kan uitoefenen conform de artikelen 12, §§2 en 3 WVP, zoals uitgevoerd door de artikelen 32 tot en met 35 van het uitvoeringsbesluit van de WVP.

Artikel 25

128. Artikel 25 verleent de Beheersdienst de bevoegdheid om het ter beschikking stellen van gegevens op te schorten. In de mate deze bevoegdheid van de beheersdienst raakt aan de toepassing van de WVP⁶⁸, dient de beheerstaak duidelijk te worden onderscheiden van de machtigingsbevoegdheid van de toezichthouder onder artikel 28.3 van het voorontwerp. De toezichthouder zoals het Sectoraal comité voor de Federale Overheid kan immers machtigingen koppelen aan bepaalde voorwaarden of machtigingen intrekken op basis van de vereisten die voortvloeien uit de WVP. Beide opschortingsbevoegdheden zijn verschillend.

Artikel 28

129. Artikel 28 voorziet de oprichting van een sectoraal comité Mobiliteit en Vervoer in de schoot van de Commissie (zie randnummers 74 en volgende). Het vijfde punt van artikel 28 stelt dat een adviesprocedure is voorzien bij het Sectoraal comité in geval van artikelen 6 § 4, 7 § 2, en 18. Een adviesprocedure is echter ook voorzien onder de artikelen 10, lid 2 en 16, § 2, 17 van het voorontwerp. Het vijfde punt van artikel 28 is dus niet volledig.

Artikel 29

130. Dit artikel regelt de samenstelling van het Sectoraal comité. Hier had kunnen worden verwezen naar de artikelen 31bis en 36bis WVP.

Artikel 30

131. Het principe van het beroepsgeheim wordt geregeld in artikel 30. In vergelijking met de geheimhoudingsplicht in artikel 33 WVP is onvoldoende duidelijk bepaald welke personen de dragers

---

⁶⁸ Artikel 2 verwijst naar artikel 22 § 2 van het voorontwerp, dat onder meer het recht van verbetering regelt. Dit artikel dient consistent te zijn met artikel 4, § 1 4° WVP en artikel 12 (b) van de Richtlijn 95/46/EG.

zijn van dit beroepsgeheim⁶⁹. De strafbepaling voor de overtreding van het artikel 30 is te vinden in artikel 37 § 2, 2° WVP. De bepaling in de memorie van toelichting dat deze bijzondere bepaling van het beroepsgeheim " *hen niet vrijstelt van de toepassing van de strafbepalingen voorzien door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van persoonsgegevens*" is onduidelijk.

Artikel 31

132. Artikel 31 voorziet de aanduiding van een adviseur op het gebied van informatieveiligheid die tegelijk de functie zou vervullen van "*aangestelde voor de gegevensbescherming*" in de zin van artikel 17bis WVP).

133. De Commissie adviseert om voor de verwijzing in de wettekst de wettelijke term te gebruiken ("*aangestelde*" in plaats van "*beambte*"). De Commissie stelde bovendien reeds in overweging nr. 51 van haar eerste advies dat de functies van interne aangestelde voor gegevensbescherming (vaak "*privacyverantwoordelijke*" genoemd) en deze van veiligheidsconsulent ingevolge artikel 16 § 2 WVP normaal worden gescheiden. Bovendien mag de ene functie niet worden verwaarloosd in functie van de andere, en dienen zij op aparte wijze te worden geëvalueerd.

Artikel 36

134. Artikel 36 van het voorontwerp stelt dat de Koning de modaliteiten en de gegevens kan bepalen die ter gelegenheid van de inschrijving en de schrapping van het voertuig dienen te worden aangegeven. Gelet op het vereiste onderzoek in functie van het proportionaliteitsbeginsel kan worden aanbevolen om te bepalen dat het K.B. na advies van de Commissie dient te worden aangenomen.

Artikel 37

135. In artikel 37, § 2 van het voorontwerp wordt een **verlaging van de actuele strafmaten** voorgesteld voor (bijzondere) inbreuken op het proportionaliteitsbeginsel, het finaliteitsbeginsel en het beroepsgeheim. Actueel worden dergelijke inbreuken (na mederekening van de opdecimen) gesanctioneerd met een geldboete van 550 tot 550.000 EUR (artikelen 4, § 1 2°, 4, § 1 3° en 39, 1° WVP), en een geldboete van 550 tot 110.000 EUR voor de vertrouwelijkheidsverplichting.

---

⁶⁹ Conform artikel 33 WVP zou moeten worden verwezen naar de leden van het toezichtsorgaan, en de personeelsleden van de beheersdienst en de deskundigen om wier medewerking is verzocht.

136. Een motivering van voormelde substantiële verlagingen wordt niet gegeven, en dergelijke verlaging lijkt ook niet wenselijk. De Commissie adviseert derhalve om artikel 37, § 2 te schrappen, of desnoods te herinneren aan de bestaande strafmaat in artikel 39, 1° WVP.

137. De overige strafrechtelijke bepalingen bieden wel toegevoegde waarde doordat zij bijkomende bestraffing voorzien van nieuwe inbreuken.

Artikel 42

138. Meer fundamenteel is dat, in de overgangsbepalingen van artikel 42 van het voorontwerp, geen aandacht wordt geschonken aan het lot van de reeds aangehaalde beraadslagingen van het sectoraal comité Federale Overheid⁷⁰, en de bestaande machtigingen via protocolakkoorden die de beheersdienst heeft afgesloten. Wat het lot is van deze gegevenstransfers blijft intussen onduidelijk.

139. In de overgangsbepalingen van artikel 42 wordt bepaald dat de termijn voor de toezichthouder om machtiging te verlenen wordt ingekort van 30 dagen naar 20 dagen na ontvangst van het technisch en juridischadvies. De Commissie acht dergelijke inkorting niet opportuun en noodzakelijk, nu

- dergelijke inkortingen de kwaliteit van de machtigingsbesluiten uithollen, waardoor de toegevoegde waarde van de machtigingen in termen van een kwalitatieve beheersing van de juridische risico's op aansprakelijkheid voor de verantwoordelijke onvoldoende kan worden gerealiseerd;
- bijkomende inkortingen van de termijnen enkel van aard zijn om de taak van de toezichthouder nog bijkomend te bemoeilijken. Het gaat om een machtigingstermijn die reeds ingekort is ten opzichte van de normale werkingsprocedure van de Commissie binnen dewelke adviesverlening binnen de zestig dagen na ontvangst van alle noodzakelijk gegevens de norm is (artikel 29 § 2 WVP), ingekort voor de machtigingen van de sectorale comités tot 30 dagen (artikel 31bis § 3 WVP);
- de verhoogde werklast van de authentieke bron het weinig waarschijnlijk maakt dat dergelijk korte termijnen ook zullen kunnen worden gerespecteerd, waardoor het hele machtigingsgebeuren een "*pro forma*" aangelegenheid wordt en elke geloofwaardigheid verliest;
- er bovendien reeds bepaald is dat het technisch en juridisch advies wordt geacht te worden gevolgd als de machtiging niet wordt verleend binnen de 30 dagen.

---

⁷⁰ Zie de beraadslagingen FO nrs. 02/2007 van 7 februari 2007 en 05/2007 van 21 maart 2007.

140. Tenslotte is de termijn van het uitzonderingsregime onduidelijk bepaald ("*de opstartfase van de authentieke bron*"). Gelet op de vereiste rechtszekerheid dienen dergelijke overgangsbepalingen te worden gekoppeld aan een bepaalde termijn.

Artikel 43

141. De bepaling in artikel 43 die voorziet dat de Koning (overige onbepaalde) wetsbepalingen kan wijzigen lijkt strijdig met het legaliteitsbeginsel en dient te worden geschrapt.

V. BUDGETTAIRE IMPACT VAN HET VOORONTWERP

-----

142. Tenslotte wijst de Commissie de wetgever er op dat de toenemende werklust van elk sectoraal comité, zij het een zevende sectoraal comité of een verhoging van de werklust van een bestaand sectoraal comité, hoe dan ook een bijkomende verhoging van haar budget zal vereisen.

143. Elke bijkomende oprichting van sectorale comités vergt ook een bijkomende aanstelling van leden, een aanvaarding van procedure en huishoudelijk reglement (artikel 13 van het K.B van 17 december 2003). Pas na enkele jaren konden de laatste sectorale comités worden ingericht en hun werking gecoördineerd. De vertragingen die door dergelijke instellingsprocedures voor nieuwe comités worden veroorzaakt zijn nadelig voor de rechtszekerheid.

OM DEZE REDENEN,

144. Het gebrek aan transparantie over de lokale databanken "*in het netwerk*", tal van lokale concessieovereenkomsten van de steden en gemeenten en protocolakkoorden van de DIV die actueel gedeeltelijk hun rechtsbasis vinden in het K.B. van 20 juli 2001 noodzaken de Commissie om zich voor te behouden om deze lokale gegevensstromen later te beoordelen in het licht van de WVP.

145. Verder merkt de Commissie op dat, ondanks verzoeken tot mededeling van alle noodzakelijke stukken in de zin van artikel 29 § 2 WVP aan de FOD Mobiliteit en Vervoer namens de voorzitter van 19 maart 2008, 26 maart 2008, 3 april 2008 en 14 april 2008 de Commissie door de DIV niet tijdig in het bezit werd gesteld van kopie van de protocolakkoorden die deze dienst afsloot met Assuralia, FOD Buitenlandse zaken, FOD Financiën, het NIS, de Nationale Kamer van Deurwaarders en GOCA.

De FOD Mobiliteit bevestigde enerzijds het bestaan van deze akkoorden op 27 maart 2008, om dit bestaan op 28 april 2008 te ontkennen. De Commissie behoudt zich eveneens voor om deze actuele gegevensstromen, die normaal zullen worden omkaderd door het voorontwerp, verder te beoordelen.

146. Onverminderd de opmerkingen in haar eerste advies is de Commissie van oordeel dat

- de WVP toepasselijk is op de verwerking van de informatie in de authentieke bron en dat elke gegevensuitwisseling via de authentieke bron derhalve rekening dient te houden met de bestaande rechten en verplichtingen onder de WVP;
- de praktijk die erin bestaat om vandaag de keuze van de gebruikers van voertuiggegevens en de essentiële, reeds bestaande of mogelijke, voorwaarden van de gegevensuitwisselingen voornamelijk te regelen in protocolakkoorden uitgaande van de bevoegde FOD in plaats van in de reglementering illegaal is, want strijdig met artikel 22 van de Grondwet, artikel 5 WVP en de transparantievereiste uit artikel 8 EVRM;
- de diverse verwerkingen ("*authentieke bron*" en "*gegevens die beschikbaar (moeten) zijn in het netwerk*") duidelijker in het voorontwerp dienen te worden afgebakend;
- in het bijzonder, het voorontwerp het ideale instrument zou moeten zijn om komaf te maken met de hangende rechtsonzekerheid bij parkeerheffingen en het (commercieel) hergebruik van overheidsinformatie (Parkeerbedrijven, FEBIAC, Assurialia, GOCA) uit de DIV of (binnenkort) de Authentieke Bron voertuiggegevens. Deze actuele problemen worden niet afdoende opgevangen door het voorontwerp, terwijl een Koninklijk Besluit actueel in de rechtsleer als onvoldoende basis wordt beschouwd;
- dat op dit laatste punt ook moet worden herinnerd aan het feit dat de mogelijkheid tot (commercieel) hergebruik van overheidsinformatie, al dan niet tegen betaling, moet kaderen binnen de nader te omschrijven gebruiksdoelstellingen die reeds algemeen werden geformuleerd in de Richtlijn 2003/98/EG. Hierbij dient de wet afdoende duidelijk de vereiste waarborgen te vermelden alvorens enig gebruik van persoonsgegevens zou kunnen worden toegelaten, in plaats van via protocol- (DIV) en concessieovereenkomsten (steden en gemeenten), zoals actueel het geval;

- gelet op het wettelijkheidsbeginsel dat voortvloeit uit artikel 22 van de Grondwet en de transparantievereiste uit artikel 8 EVRM, het voorontwerp nog steeds niet duidelijk de essentiële, reeds bestaande of mogelijke, elementen van de gegevensuitwisselingen omschrijft, met name (1) welke dienst(en) verantwoordelijk moet(en) worden geacht, (2) om welke gegevens het gaat of kan gaan, (3) om welke verwerking(en) / gebruiksdoeleinde(n) het gaat, (4) wie de gegevens vandaag levert of kan leveren en (5) wie de gegevens vandaag ontvangt / gebruikt of kan ontvangen / gebruiken;
- het voorontwerp niet de controle- en veiligheidsmaatregelen regelt zoals vereist door artikel 16 § 2 WVP, die moeten worden genomen om de reeds vastgestelde misbruiken van persoonsgegevens te kunnen voorkomen en klachten dienaangaande te onderzoeken.
- duidelijk in het voorontwerp dient te worden vermeld dat het Directoraat-Generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de FOD Mobiliteit en Vervoer, of haar minister, de verantwoordelijke voor de verwerking "*authentieke bron*" is, onverminderd de plicht om de verantwoordelijkheid af te bakenen voor de diverse lokale databanken "*in het netwerk*";
- er geen zevende Sectoraal comité moet worden opgericht voor de authentieke bron. Subsidiar, voor het bijkomende Sectoraal comité, het voorontwerp onnodig een aantal elementen herdefinieert die reeds op uniforme wijze werden gecoördineerd in de WVP en het K.B. van 17 december 2003 voor de sectorale comités die in de schoot van de Commissie worden ingericht;
- de bestaande protocolakkoorden illegaal zijn in zoverre zij het bestaande wettelijke kader niet respecteren. Zo verleent de FOD Mobiliteit vandaag in akkoorden machtigingen aan de in randnummer 30 vermelde diensten, in direct conflict met de wettelijke bevoegdheid van het sectoraal comité Federale Overheid onder artikel 36bis WVP sinds 26 juni 2003.
- het voorontwerp dient rekening te houden met de vereisten van het legaliteitsbeginsel en het bestaan en de omvang van de bevoegdheden van reeds ingerichte externe toezichtsorganen zoals de Commissie en de diverse sectorale comités die in haar schoot zijn ingericht;
- de actuele strijdigheden met de WVP en de Richtlijnen 1995/46/EG en 2003/98/EG zoals bijvoorbeeld mbt de rechten van toegang, verbetering en verzet met het oog op direct marketing dienen te worden weggewerkt;
- de actuele strafmaat onder de WVP dient te worden behouden in plaats van verminderd.

147. Gelet op de aard en het aantal van voormelde opmerkingen brengt de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een **ongunstig advies** uit over het voorontwerp van wet houdende oprichting van een authentieke bron van voertuiggegevens, en dit ondanks de aanpassingen aan het voorontwerp na het eerste advies van de Commissie.

148. Gelet op de complexe materie en het belang ervan, blijft de Commissie zich ter beschikking houden bij de eventuele verdere herziening en/of uitvoering van de bepalingen van het voorontwerp.

Voor de Administrateur m.v.,
Het Afdelingshoofd O&RM,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere